

Debatten van de provincieraadszitting

25 november 2015

OPENBARE ZITTING 25 NOVEMBER 2015**De heer voorzitter**

Ik verklaar de zitting van de provincieraad van Oost-Vlaanderen voor geopend.

Ik heb een verlofaanvraag van mevrouw Nys. Ah, ze zit er toch. Goed, ik word de laatste tijd regelmatig verrast, maar dat doet me plezier. Welkom, mevrouw.

Zal zich later bij de vergadering voegen, en ik kijk nu eens goed: de heer Van Caneghem, en die is er inderdaad nog niet.

Mevrouw de voorzitter van de Tweede Commissie heeft het woord gevraagd. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw De Troyer

Dank u. Mijnheer de voorzitter. heren gedeputeerden, mijnheer de gouverneur. De Tweede Commissie brengt vandaag een werkbezoek aan het archeologisch museum pam Velzeke. Nu, het ligt in het mooie Zottegem, een plaatsje dat ik telkens moet voorbijrijden wanneer ik naar Ninove moet rijden. Ik weet dat er werkzaamheden zijn. Ik reken toch op 40 minuten voordat wij daar zijn. Ja, 35 minuten, zoiets, voordat we in Velzeke zouden zijn. Vandaar dat ik zou willen vragen, collega's, in het stellen van uw vragen kort en bondig te zijn, zodanig dat wij dezelfde diligentie kunnen verwachten van de gedeputeerden in de antwoorden.

Bij dezen, voorzitter, heb ik gezegd wat ik moest zeggen. En ook dat eenieder welkom is bij dit prachtige werkbezoek vanavond. Ik dank u.

De heer voorzitter

Goed, dan gaan we over tot de behandeling van de agenda. Als eerste punt op de agenda, de beleidsverklaring namens de deputatie door de eerste gedeputeerde, Alexander Vercamer.

(Toespraken, niet genotuleerd – verderzetting verslaggeving vanaf de replieken)**De heer voorzitter**

Vraagt iemand het woord? Eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, het is een goede gewoonte dat we proberen namens de deputatie een korte repliek te geven op de tussenkomsten van de fractieleiders. Het zou trouwens anders oneer aandoen aan het vele werk dat ze eraan besteed hebben. Ik ben ook nog gewoon provincieraadslid geweest en ik moest namens mijn fractie ook weleens de speech houden bij het budget. Men probeert dat altijd ernstig en goed te doen. De ene wat meer ad rem dan de andere, maar ik kom daar straks nog op terug.

De tussenkomsten van de fractieleiders waren enigszins voorspelbaar. Dat was ook voor mijn toespraak het geval. Elk speelt zijn rol en elk krijgt hopelijk zijn deel in het leven.

Nu, wat mij vooral opvalt is dat de cijfers als dusdanig en het feit dat we aan de evenwichtsvoorwaarden voldoen niet betwist worden. Zo wordt ook niet betwist dat we de laagste belastingdruk hebben. Noch het feit dat wij een bijzonder tandje bijgestoken hebben in het afbouwen en beheersen van onze schuld. We hebben daar de voorbije tien jaar serieuze inspanningen voor geleverd die vandaag renderen. Dat is alleen te danken aan een streng en strikt orthodox financieel beleid. We hebben op een bepaald moment hier de keuze gemaakt dat we de cijfers goed op orde gingen houden en dat dat op zichzelf een

DEBATTEN

mechanisme zou teweegbrengen waarbij we bijkomende middelen genereren om nieuwe dingen te doen. Die techniek heeft inderdaad tot resultaten geleid.

Ik begin bij mevrouw Dhondt, de fractieleider van de sp.a. Het wees u een troost, mevrouw, ook in de deputatie discussiëren we veel en zijn we kritisch voor elkaar. De eerste die vaak kritisch is, dat ben ik. Ik ben opgevoed in een groot gezin waar we geleerd hebben voor onze mening uit te komen op een beleefde en correcte manier. We hebben veel gediscussieerd. Er was een opendebatcultuur ten huize Vercamer. Met dien verstande dat eenmaal de discussie gedaan was, we de rangen sloten en als één man of vrouw naar buiten kwamen. Dat doen we ook met deze deputatie. En trouwens, het feit dat we ook regelmatig kritisch zijn voor elkaar, dat houdt ons scherp en bereidt ons goed voor op de gesprekken in onze fracties en in onze gesprekken en discussies met de meerderheid. Maar ik kom daar straks ook nog even op terug als ik het over de tussenkomst van de heer Lemaitre heb.

Nu, collega Dhondt, u hebt gezegd: de vorige keer heb ik gezegd om zekerheid, zenuwachtigheid vragen. Ik heb de tekst bij mij van de vorige keer, dat is allemaal juist. Eigenlijk dacht ik terwijl ik de fractieleider bezig hoorde: voor een groot stuk kan ik de tekst van vorig jaar gebruiken. En als ik heel stout ben en ik ga eens kijken naar de teksten van het jaar voordien, dan zitten daar ook veel gelijkenissen in. Maar dat kan ook niet anders. Want we zetten bij het begin van de legislatuur de krijtlijnen uit en dat geldt ook voor mij. Ook ik heb voor mijn toespraak creatief moeten zijn om niet te herhalen wat al gezegd is. Meer nog, om niet te herhalen wat al herhaald was. Maar goed, we hebben daar een poging toe gedaan en ik zie dat jullie dat ook gedaan hebben, dus ik geef u de eer die u toekomt.

Nu, mevrouw, inderdaad, die onzekerheid, dat wordt ook door andere mensen in deze raad gezegd. Die zenuwachtigheid, die vragen blijven ook bij ons beleidsmatig. We vinden dat heel vervelend. We zijn vandaag wat scherper in onze toon dan vorig jaar. Omdat we vorig jaar nog in de overtuiging leefden dat men de timing zou halen en dat men dat tijdig zou doen. Dat blijkt dus niet echt waar te zijn, zoals u terecht zegt. Het verhogen van de bestuurskracht is eigenlijk blijkbaar een bijzaak aan het worden. Het gaat hem over een principe. De provincies moeten inderdaad terugplooiën op grondgebonden bevoegdheden. Zonder dat men daarbij alle consequenties in acht neemt. Maar goed, dat is een zorg die velen in deze raad delen. Er is dus nog veel onzekerheid. Ik hoop dat men dat zo snel mogelijk oplost. En dat is niet voor ons, maar vooral ook voor onze medewerkers. Iedereen die bij herstructureringen van bedrijven bezig is en daar professioneel mee omgaat, weet dat het eerste dat je moet doen, is de onzekerheden bij de werknemers wegnemen. In heel die operatie vragen we ook een beetje respect voor ons voorzichtig financieel beleid. Maar zoals ik in mijn toespraak gezegd heb, en u bent er ook even op ingegaan, mevrouw Willems, het is precies of men neemt het ons kwalijk dat we een voorzichtig financieel beleid voeren. Ik hoor dat ook in gesprekken in Brussel. Brusselse gesprekken. We komen daar af en toe wel eens. Dan zeggen ze: de provincie staat er toch niet slecht voor? En natuurlijk, omdat we gedaan hebben wat we moesten doen. Ik beweer dat Vlaanderen de voorbije jaren gefaald heeft in zijn begeleiding/toezicht op de financiën van de gemeenten. Ze hebben daar te weinig de aandacht op gevestigd dat men voorzichtig moest zijn. Dat men voorzieningen moet aanleggen. Dat men bijvoorbeeld overal tijdig moest starten met een pensioenfonds. Wij hebben dat wel gedaan. Waardoor, als we middelen over hadden, we die daar konden placceren, om te gebruiken als we ze nodig hadden.

Nu, uw kritische vragen zijn dus goed. Dat mag. Dat is interessant, dat houdt ons scherp. We zijn met u uiteraard trots om Oost-Vlaaming te zijn. zo hoort het.

Ik kom bij de collega van Open Vld, collega Eeman. Men doet aan taakverdeling in uw fractie. Ook dat is goed. Elk speelt zijn rol en krijgt hopelijk zijn deel, heb ik al gezegd. Vlaanderen zet de provincies in een budgettair keurslijf, dat is juist. Ik kan dat niet ontkennen. U bevestigt wat we daarnet al gezegd hebben. We betreuren dat. Het gaat over veel geld. Het gaat over meer dan 25 miljoen euro per jaar. Er zijn meerdere kleinere, zelfs middelgrote gemeenten in Oost-Vlaanderen die een kleiner budget op jaarbasis hebben. En toch kunnen we een aantal nieuwe dingen blijven doen omdat we onze ambities bijgesteld hebben in de loop der jaren. We hadden graag meerdere domeinen overgenomen, meer dan de twee. We hadden graag nog meer waterwegen overgenomen, bijvoorbeeld in de polders. Maar we zorgen dat onze rekeningen kloppen en we zaaien dus naar de zak. We geven niet meer uit dan dat we binnen krijgen. Dat meerjarenplan is vandaag een beetje een fictief meerjarenplan. Ik weet dat.

De operatie efficiencyverhoging. U hebt ook die kritische bedenking gemaakt. Dat heeft weinig met efficiencyverhoging te maken met wat men vandaag bezig is. Men heeft een principe geponeerd en dat moet behaald worden. Wat niet wil zeggen, ik heb het op het einde van mijn toespraak ook gezegd, dat we niet grondig moeten nadenken over het bestuurlijk landschap in Vlaanderen. We komen stilaan bij de finale van de staatshervorming in dit land. Er zijn veel meer bevoegdheden dan vele nationalistes ooit gedroomd hebben vandaag naar de regio's en de gewesten gegaan. De bevoegdheid over de gemeenten en de provincies, dat zit daar. Dus er is een gelegenheid, men heeft voldoende competenties, om eens na te denken over het bestuurlijk landschap. Maar daar hebt ge tijd voor nodig. Overleg, wetenschappelijke begeleiding, en dat heeft men blijkbaar onvoldoende ingecalculleerd.

De dotaties, dat baart mij enorm veel zorgen. We zullen gelukkig nog onze algemene provinciebelasting kunnen behouden. Maar het omzetten van de onroerende voorheffing in een dotatie is een zeer gevaarlijk systeem. Te meer omdat men, en men is wel duidelijk in de boodschappen die men stuurt, van meet af aan gezegd heeft: het eerste dat we gaan doen, is één, verrekenen wat uw bevoegdheden betreft die overgaan naar de gemeenten en naar Vlaanderen, maar twee, we gaan er ook nog een besparing op doen. Dat staat met zoveel woorden in alle teksten vandaag. Terwijl men al een serieuze besparing gedaan heeft wat de provincies betreft. Zorg en begeleiding voor het personeel, uiteraard delen we die zorgen.

De aandachtspunten die u legt naar Het Nieuwe Werken, terecht. Zelf ben ik een koele minnaar van sommige vormen van Het Nieuwe Werken waarvan ik denk dat het uitwassen zijn. Ik zie een aantal bedrijven die daar al voorzichtiger beginnen mee om te gaan en sommige systemen terugschroeven. Maar we gaan daar voorzichtig mee om. We starten telkens met een proefperiode. We evalueren dat. En we zeggen ook duidelijk dat we het systeem blijven evalueren. Of van 's morgens vroeg zes uur beginnen werken tot 's avonds tien uur een goede zaak is, dat weet ik niet altijd. Als ge daar met uw vriendje op één bureautje zit met één lampje, ik heb daar vragen bij. Maar goed, we zien wel wat daarmee gebeurt. We doen ons best om dat op een ernstige manier te doen en dat niet alleen in het voordeel van het personeel, maar ook in het voordeel van de organisatie te laten gebeuren. Dat is dan een echte win-win. In de managementliteratuur blijkt het zeer goed te zijn als je win-wins kunt realiseren. Om niet te zeggen zelfs quick-wins.

De fietssnelwegen, dat is een vast punt in ons beleid de voorbije jaren, en voor gans de legislatuur. U weet trouwens, en ik herhaal het graag, we zeggen dat ook op de gemeente: als er veel dossiers binnenkomen en ze voldoen aan onze voorwaarden en criteria, honoreren we ze. Desnoods komt de deputatie met een voorstel voor budgetwijziging naar deze provincieraad. Het verwondert mij niet dat u inzet op ICT. We doen daar inspanningen voor en we hebben daar inspanningen voor gedaan. Zowel voor ons eigen ICT-gebeuren als het ICT-gebeuren bij de gemeenten. Mevrouw Willems, u hebt de cijfers opgelijst. Dat is indrukwekkend, als je dat ziet. Maar ook hier: wie weet dat we daarmee bezig zijn? Die concrete gemeenten waarmee we samenwerken, maar de mensen in algemene termen weten dat niet. Dat is weer één van de vele opdrachten die we in stilte genereren, maar het is wel belangrijk dat we het doen. En ondanks de penibele situatie doen we ons best om ons werk verder goed te doen in deze provincie.

De regiomarketing, daar geeft u ons gelijk in, beleidsmatig. We zetten bewust in op die regiomarketing en het doet mij plezier, dat geldt ook voor de vorige spreker, dat het budget zal goedgekeurd worden. Ik zie trouwens geen echte redenen om dat budget af te keuren, maar dat is een andere discussie.

Goed, ik kom bij mevrouw Willems. Ook bij u heb ik eens gekeken naar vorig jaar. Een aantal elementen komen ook terug, maar dat kan niet anders, omdat u vanuit een typisch christendemocratische visie kijkt naar dit budget. Dat is geen schande, integendeel. Dat is een goede zaak, dat men ook eens inhoudelijk naar de dingen gaat kijken. We blijven doen wat we mogen en kunnen doen. Het doet mij plezier dat u dat apprecieert. Wij zitten met veel dingen op dezelfde lijn. Maar dat is niet verwonderlijk, niet alleen omdat we dicht in deze provincieraad zitten, maar omdat we elkaar ook al veel kennen en omdat u tot de fractie behoort die ik ook het best ken. Dat is niet abnormaal. En we mogen het ook zeggen. Het is geen schande om overeen te komen.

Wie zich kan aanpassen, overleeft en blijft springlevend. Dat is juist. Maar men maakt het ons soms wel moeilijk om ons aan te passen. We gaan dus zien hoe finaal dat plaatje eruitziet vanaf 1 januari 2017. Het is juist dat we ons best doen om binnen de beleidsruimte die we hebben, de juiste keuzes te maken en Oost-Vlaanderen springlevend te maken.

Deugdelijk bestuur. Dat is een woord dat ik regelmatig in de mond neem, maar we mogen het ook niet te veel in de mond nemen of het wordt anders uitgehold. Maar ik denk dat deze provincie een cultuur heeft van deugdelijk bestuur, van corporate governance zoals dat in de vele publicaties die daarover geschreven worden, vandaag gezegd is. Dat komt een beetje terug op een aloude christendemocratische begrip, rentmeesterschap, dat op den duur veel mensen niet meer kennen. Wie kent nog al die begrippen? Maar het is eigenlijk de Bijbelse vertaling van de duurzaamheidstoets. Vandaar dat het bij u evident is dat er belang aan gehecht wordt.

Klimaat gezond is een belangrijk actiepoint. Maar dit wil ik nu toch zeggen. Het is bij een paar sprekers aan bod gekomen. Die 250.000 euro en die vier personeelsleden die we extra gaan inzetten, is wel een extra input op wat we nu al voorzien hebben en doen rond klimaatneutraliteit. En wat we doen rond klimaatneutraal, zit niet alleen in de portefeuille van collega Dauwe. Ieder probeert zijn deel daarin te doen vanuit zijn eigen attributies. Er is de attributie energie, de attributie landbouw. Ook in planning proberen we daar rekening mee te houden. Er zijn trouwens in de voorbereidende gesprekken nogal wat ideeën die daar rond leven. Hoe kunnen we in een toekomstige ruimtelijke ordening ook rekening houden met het duurzaamheidsaspect en het duurzaamheidsbegrip?

DEBATTEN

De SVK's. Dat heb ik ook in mijn inleidende toespraak gezegd. We doen dat niet toevallig. De helft van onze provincie is niet gedekt door sociale verhuurkantoren. Dat is eigenlijk de reden. We denken dat alle Oost-Vlamingen daar recht op hebben. Is dat nu een verkeerde heroriëntatie? Sommigen zeggen dat het verkeerd is dat we dat doen. Wij denken dat het een belangrijke heroriëntatie is en verantwoord inspelen op actualiteit. Ook dat is belangrijk als je beleid voert, dat je inspeelt op de actualiteit.

We blijven inzetten op de samenwerking met het middenveld en onze gemeenten die we als onze partners blijven beschouwen. Het middenveld dat trouwens vandaag praktisch overal op provinciale schaal georganiseerd wordt. Kijk naar alle grote sociale organisaties en socioculturele en culturele organisaties. Het vroegere organisatiemodel van op de administratief arrondissementele schaal te werken is weg. Iedereen werkt op de provinciale schaal. Daarom zou men moet zeggen dat we daar een opdracht zouden moeten behouden.

De ruimtelijke planning en de participatie. Wij zetten daar vooral op in. Maar collega Versnick zal er in de loop van de dagen op terugkomen. Omdat we van oordeel zijn dat we door die participatie en die communicatie goed te verzorgen, we de kwaliteit van onze ruimtelijke planningsprocessen kunnen verhogen en ook het draagvlak kunnen verbeteren. Het is goed dat u ook gesproken heeft, niet alleen over het draagvlak, maar ook over de draagkracht. Ook dat is belangrijk.

Dan de dienstbaarheid aan de bevolking en vooral aan de lokale besturen. Dat is een stukje dat inderdaad ook vorig jaar aan bod gekomen is. Maar het is belangrijk dat het eens gezegd wordt en dat het zelfs eens herhaald wordt.

De klimaattoestand en het waterbeleid. U komt uit een regio waar de polders nogal belangrijk zijn. Waterbeleid is daar van oudsher een gegeven waar iedereen mee begaan is. Ook wij leveren daar vele inspanningen voor en de gemeenten waarderen ook die inspanningen. Maar ook hier, ja, we zullen misschien grotere borden moeten neerzetten, dat het bufferbekkens van de provincie zijn. Veel mensen weten dat niet. Als men dat ooit zal overnemen zal men daar ook van verschieten.

ICT, u hebt de cijfers gegeven. Dat zijn intussen 16 lokale overheden, 39 en nog eens 20. Dat wordt een indrukwekkende lijst.

Mevrouw Willems, het doet mij ook plezier natuurlijk dat uw fractie, waartoe ik ook nog altijd behoort, dit budget zal goedkeuren. Maar u hebt er uiteindelijk ook nog bij gezegd dat wij inderdaad al bijstellingen hebben moeten doen. Dat is terecht. Maar toch slagen we erin, zelfs met dat verlies van meer dan 25 miljoen euro per jaar nieuwe dingen te realiseren en nieuwe initiatieven te nemen en in te spelen op de actualiteit.

Het transitiesysteem moet de juridische toets nog doorstaan. Dat wordt denk ik te weinig geponeerd. Ik ben dus zeer benieuwd naar de adviezen of het advies van de Raad van State. Ik ben zeer benieuwd naar de finale juridische toetsing. We hebben als deputatie altijd gezegd: we zijn legalisten. Als men hervormingen doorvoert en die zijn goedgekeurd door een democratische basis met een meerderheid in het Vlaams parlement, dan zullen we die ondergaan en zo goed mogelijk uitvoeren. Maar het moet juridisch in orde zijn. Ik denk dat we die eis daarbij mogen stellen, dat het juridisch correct moet zijn, en dan gaan we dat ook correct uitvoeren. Maar als het niet juridisch correct is, dan zullen we ons erg moeten beraden hoe we daar het best op reageren. Onze evenwichtscriteria zijn in orde. De uitdagingen zijn groot. Vooral 2017 zal een zeer belangrijk budgetjaar worden met als de plannen doorgaan, ongetwijfeld een compleet nieuw en bijgesteld meerjarenplan 2014-2020.

Dan kom ik bij de fractieleiders van de oppositie. Ik begin met de heer Evrard, als mijn briefje juist is. Nee, met de heer Fiers. Ja, de heer Fiers. Ik heb ook mijn tekst van vorig jaar nog eens genomen. Ik heb u toen gezegd dat u volgens mij geen slecht mens bent. Ik meen dat eigenlijk ook. Raar, maar waar. Ik meen dat ook. U meent dat goed. Maar ge moet bij de les blijven. Excuseer mij dat ik dat een beetje paternalistisch zeg. Ik weet dat hij professor is aan een hogeschool die mij nauw aan het hart ligt. Waar ik trouwens via de provincie lid ben van het inrichtingsorgaan en van het dagelijks bestuur. Maar, de heer Fiers, dat is een mooie speech om ergens op een Groen-bijeenkomst te gaan houden. U kunt hem zo overnemen, dat is interessant. Maar het gaat niet over de provincie. Ik weet wel, u hebt een speciale invalshoek. Gij zegt: alles is provincie. Maar je moet ook niet overdrijven.

Alleen, in elk geval, u zegt op het einde toch iets. Ge zegt dat we moeten meewerken aan het klimaatneutraal maken. Dat we ons klimaatplan hebben, ge hebt dat al bekritiseerd en ge gaat dat blijven doen. We moeten veel drastischer zijn. We moeten zelfs geen zandzakjes leggen als er een tsunami op komst is. Tenzij dat je er heel veel hebt natuurlijk. Maar ge hebt het alleen over de federale regering. Onmiddellijk daarna zei u: de federale regering trekt een astronomisch bedrag van 400 miljoen euro uit tegen terrorisme. Het is een kwestie van willen en dat valt soms erg tegen. En dan begint u over de heer Deprez. Ja, ik vind dat een goede cabarettier. Ik ben al een paar keer naar zijn voorstellingen geweest. Een van zijn mooiste voorstellingen is een van zijn eerste, waar hij op het einde met zijn vader opkomt, die een timmerman was geweest. Maar hij overdrijft een beetje. Hij moet ook bij zijn stiel blijven, maar dat is mijn mening. Elk zijn werk en elk zijn stiel. Hij is een mondige burger. Hij heeft natuurlijk het recht om

zijn mening te verkondigen en de media hebben het recht om daar op in te spelen omdat dat nu eenmaal interessant is. Maar men moet wel het volledige verhaal vertellen. Allee, er is een afspraak gemaakt in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen hoeveel hectare bos er moet bijkomen. Dat is minder dan wat INBO zegt. Maar INBO is INBO. INBO is het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. Die hebben hun eigen ideeën. Beleidsmatig zijn er afspraken gemaakt over hoeveel hectare bos er bijkomt. Er is zelfs de mogelijkheid geopperd en mogelijk gemaakt om bossen in agrarisch gebied aan te leggen. Wat eigenlijk niet kan. Alleen bij uitzondering kan dat. Men moet dat in bosgebied doen. Dat is de regel. En waarom zijn er in Oost-Vlaanderen en in West-Vlaanderen minder bossen dan in Limburg? Omdat onze grond beter geschikt is om daar andere dingen op te doen. Zo simpel is dat. Dat is de realiteit. Ik heb dat al dikwijls ook in deze raad gezegd. Wat niet wil zeggen dat wij ook als provincie ons deel doen in de bebossing. Er gaat bijna geen week voorbij of er worden stukken grond aangekocht in de nabijheid van onze bossen. Morgen in de deputatie opnieuw. We doen dat. Ge hebt gelukkig nog niet gesproken over dat dossier in Limburg daar waar men een nieuwe industriezone wil maken. Het verwondert mij dat de Limburgers daar niet veel over zeggen, want zij waren de grote vragende partij om dat project uit te voeren vanuit alle partijen. Maar nu trekken ze hun staart in. Maar goed, we hebben ons klimaatplan. Wouter Deprez doet zijn werk en wij doen het onze. Het is blijkbaar gans de Vlaamse regering die in gebreke blijft. Maar u hebt vertegenwoordigers in het Vlaams parlement. Als ik mij niet vergis zelfs Oost-Vlamingen die daar veel te zeggen hebben in uw fractie. Dus die gaan dat daar ongetwijfeld aankaarten. Buitenlandse missies. Er is trouwens een vraag over, dat komt ter sprake. Het grootste vastgoedproject ooit van de provincie. Wat zegt u daar nu eigenlijk over? Veel geld wordt verzameld voor het grootste vastgoedproject ooit van de provincie. Hoe prioritair is dat eigenlijk? We hebben dat al uitgelegd in de commissies, in de algemene toespraak in deze raad. En dat zal nog uitgelegd worden, want dat komt straks nog ter sprake. In de speech van fractieleider Fiers valt de ietwat smalende toon op als hij het heeft over een zekere eerste gedeputeerde die namens de deputatie trots is op zijn werk. Een boekhouder verlegt geen steen in de samenleving. Goed, dat is uw interpretatie van de feiten. In elk geval, ik ben blij dat ge al zegt dat ik een goede boekhouder ben. Ge moogt mij vertrouwen als boekhouder. De heer Fiers heeft het bevestigd. Hij is jurist van vorming en heeft het goed bestudeerd. Ik ben dus een goede boekhouder en ik ben er fier op dat de cijfers kloppen.

Goed, de heer Versnick, u behoort ook tot dat gilde. Maar ik weet uit ervaring dat ge over cijfers goed kunt discussiëren. Maar goed, ik wil toch even verwijzen naar de Griekse crisis. Waarbij de centen blijkbaar ook maar bijzaak waren. Maar de enorme economische schade, de rampzalige verslechtering van de Griekse levensstandaard, de impact op maatschappij en samenleving van een laks budgettair en fiscaal beleid, dat moet ik eigenlijk niet nader toelichten, denk ik. We hebben allemaal gezien tot waar dat geleid heeft. Precies omdat de provincie haar budget wel op orde heeft, kan zij een aantal nieuwe initiatieven nemen. Met een relatief gerust budgettair gemoed kunnen wij hier de toekomst tegemoet zien, zelfs 2017. En wat de groene stroom betreft, ik denk dat deze provincie haar best doet met de bescheiden middelen waarover we beschikken. Collega Hertog heeft zich daar volop op gegooid om te zorgen dat de mensen van groene stroom zouden gebruikmaken tegen een goedkoper tarief nog. Dus we zijn fier op de cijfers die voorliggen en ik stel vast dat ge die niet ten gronde betwist. Integendeel. Dus ik ga ervan uit dat u het budget, zeker wat de cijfers betreft, zult goedkeuren.

Dan kom ik bij collega Evrard. Ja, de heer Evrard, u hebt uw dank en waardering uitgesproken voor de manier waarop deze budgetten tot stand komen en voor onze medewerkers. Terecht. Maar het meerjarenplan is geen drijfzand. Met de gegevens waarover we vandaag beschikken is dat een correct meerjarenplan. Het is wel zo dat we ondertussen al het Provinciefonds verrekend hebben dat weggevallen is. Het is wel zo dat we de 2,3 miljoen euro compensatie voor de outilleringstax niet verrekend hebben, maar we mogen en kunnen dat ook nog niet doen. Waarom niet? Dat is nog niet beslist. Ik mag toch aan de prerogatieven van het Vlaams parlement niet raken. Die programmawet moet daar nog goedgekeurd worden. Maar ik weet wel dat wij in staat zijn om dat op te vangen. Daar zijn we perfect toe in staat. Dus echt drijfzand is het niet. En ik geef grif toe dat het meerjarenplan, als doorgaat wat men van plan is te laten doorgaan vanaf 1 januari 2017, een grondige bijsturing zal moeten krijgen. Maar we zullen daar dan onmiddellijk mee naar deze raad komen.

U stelt de vraag: zullen de provinciale belastingen evenredig dalen als onze bevoegdheden wegvallen? Maar het gaat hier niet over belastingen. Vlaanderen gaat onze onroerende voorheffing incorporeren in haar eigen systeem. Dat zal nog niet zo simpel zijn, want dat verschilt van provincie tot provincie. De opcentiemen zijn niet overal zo laag als bij ons. Maar goed, ze gaan dat doen. En wat gaan ze daar dan mee doen? Ze gaan dat doorstorten in de vorm van een dotatie die ze op het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen heffen. Zo begrijp ik dat toch. Maar ze gaan daar eerst aftrekken de kostprijs van de bevoegdheden die zij overnemen of die naar de gemeenten gaan. En twee, en dat is het gevaarlijkste, ze gaan daar ook nog eens een besparing op toepassen die wij dan naar het schijnt moeten opvangen met efficiencywinsten. Maar we zijn al negen jaar bezig met efficiencywinsten te

DEBATTEN

genereren die tot resultaat geleid hebben. Dus we hebben dat zelf niet meer in de hand. Vlaanderen gaat dat allemaal voor ons doen.

U zegt dat u de cijfers niet echt kunt beoordelen. Maar dat kunt u wel. U hebt dat trouwens gedaan. U hebt de cijfers grondig gelezen, u hebt de verslagen van de commissies grondig gelezen en u moet eigenlijk toegeven dat de cijfers juist zijn. Want anders zou u mij op de fouten gewezen hebben. Dus u hebt ze wel kunnen beoordelen, daar ben ik van overtuigd. Ik kan nog verwijzen naar de details in mijn toespraak die ik zojuist gebracht heb. Maar eigenlijk is het zo dat we niet 7 miljoen over hebben, maar we hebben in feite een gecumuleerd budgettair resultaat van 32 miljoen euro. Waarvan we 24,8 miljoen euro onmiddellijk bestemmen voor investeringen. Namelijk 0,9 miljoen voor investeringen op de Campus Paulus en we steken 23,9 miljoen in ons fonds voor de innovatie en investeringen die we er later weer kunnen uithalen als we ze nodig hebben. En er blijft over: 7 miljoen en zoveel dan. Nadat we die operatie gedaan hebben.

De merkpijlers, sporen die met het Vlaams regeerakkoord? Ik denk dat die merkpijlers blijven sporen met het Vlaams regeerakkoord. En als ze vinden dat het niet zo is, dat ze het ons laten weten. We zullen dan creatief nadenken hoe we onze merkpijlers moeten bijsturen. Maar zelfs bij grondgebonden bevoegdheden kan men ons niet kwalijk nemen dat we ons willen profileren als een toekomstgerichte organisatie die in nauwe samenwerking met anderen werkt aan een innovatief, creatief en duurzaam Oost-Vlaanderen. Ook in de grondgebonden bevoegdheden kunnen we dat doen. Dat is perfect mogelijk. Wat wel zo zal zijn, die tien prioritaire doelstellingen, daar gaan we moeten aan werken. Ik heb ze zojuist opgelezen. Ik heb u ook gezegd welke in het vizier komen. Het cultuuraanbod, dat is doelstelling 5. Sport en recreatie, doelstelling 7. Bovenlokaal aanbod uitwerken rond toegankelijkheid welzijn en zorg. Daar gaan we moeten aan werken. Dat zijn drie doelstellingen die we zullen moeten bijstellen of die we zullen moeten vervangen door andere. Het is misschien een goede gelegenheid om de zaak eens te evalueren. Want een van de redenen waarom we maar met tien werken, maar dat komt ook in de vraagstelling terug, is inderdaad dat we het ons een beetje gemakkelijk gemaakt hebben. Omdat dit een nieuwe manier van werken en denken was die we ons ook nog eigen moesten maken en ook onze administratie. Ja, mevrouw, maar ik ben nog maar veertien minuten bezig. Ik ga afronden. Ik ben bijna rond. Nog één moet ik doen. Die mensen verwachten ook een antwoord.

Ambitieuze zijn is geen schande. André Denys zei dat veel tegen zijn deputatie. Hij zei: je moet ambitie hebben, dat is geen schande. Communicatie, daar hebt u een foutje gemaakt, een denkfout. Wij werken niet alleen met AVS, maar met twee zenders. En dat is juist een probleem vandaag. Wij willen dat het nieuws dat ze over de provincie maken op de beide zenders komt. Zowel TV Oost als AVS. En dat dat alleen de deputatie is, dan ziet u andere programma's dan ik, als het over tv provincieraad gaat. Ze nemen af en toe een interview af van een deputé, maar ook van provincieraadsleden, zowel oppositie als meerderheid. En ik verwijs wat dat betreft naar de redactionele autonomie. Het eigen geweten is inderdaad belangrijk. Ik ben een groot aanhanger van kardinaal Newman. Nadat men de onfaalbaarheid van de paus tot dogma verheven had – hij was daartegen. En men vroeg hem: gaat u nu toosten op de paus? "Nee", zei hij, "ik ga toosten op het geweten." Dus ik ben een groot aanhanger van de heer Newman. Het eigen geweten. Voor zover het een gevormd geweten is natuurlijk, hebben ze mij geleerd. Goed, ik kom bij de laatste tussenkomst. De tussenkomst van de heer Lemaitre. Ondertussen moet ik weer naar mijn gekrabbeld gaan zoeken, waar ik dat gelegd heb. Ja. De heer Lemaitre. Halfweg. Dat is juist. Werking aanpassen. Dat is helemaal geen probleem, we hebben daar geen moeite mee. Het is een zaak uiteraard van het bureau om de werkzaamheden te organiseren. Trouwens, hier is toch ruimte voor debat? Ik weet niet waarom er hier geen ruimte voor debat zou zijn. Commissies hervorming, voor ons ook niet gelaten. U hebt uw mening over bureau. Ja, alles zal hervormd moeten worden. De volgende legislatuur, als alles doorgaat, dan gaan we een halve provincieraad hebben van 36 mensen. We zullen die werking dan zeker moeten op het punt stellen. Maar het staat u uiteraard vrij om wat dat betreft voorstellen te doen in het bureau.

U gaat trouwens zelf initiatief nemen, hebt u aangekondigd in het eerste punt van uw tussenkomst. U hebt het in een tweede punt gehad over de lopende hervorming van de provincies. Daar heb ik al veel over gezegd. Dank u. De scepsis is onterecht zeer groot, zegt u. Dat is uw interpretatie. Wij blijven scepsis hebben, omdat we vinden dat het niet loopt zoals het moet. De timing wordt niet gehaald, er is onzekerheid, er wordt onzekerheid gecreëerd. U zegt dat de Vlaamse regering in dialoog gaat met de gemeente, maar ik heb u niet horen zeggen dat zij in goede dialoog gaan met de provincie. En dat interesseert mij vooral als provinciaal mandataris. Dat zij in goede dialoog gaan met de provincies. En dan zien we wat we moeten doen vanaf 2017. U zegt dat we daar nu denkwerk moeten over doen. Dat is juist. We zijn daar al een beetje mee bezig. U hebt trouwens al voorbeelden gegeven. We leggen wat meer accenten op grondgebonden bevoegdheden dan vroeger. Dat proberen we nu al te doen zonder dat we onze engagementen uit het oog verliezen die we zijn aangegaan. Zolang we die engagementen mogen honoreren, zullen we dat doen. Wij willen inderdaad ook Oost-Vlaanderen als een innovatieve

provincie op de kaart zetten. U wilt daaraan meewerken. Ik ben daar tevreden mee. We zullen zien op het terrein hoe dat concreet gaat. En drie, zegt u, dat de deputatie bijzonder creatief is op de invulling van de grondgebonden bevoegdheden. Maar de Vlaamse overheid zegt dat we daar moeten op focussen. Dus proberen we dat inderdaad te doen. Zoveel is duidelijk. We steken dat ook niet weg. Wij proberen dat te doen. Conclusies zijn van u eigenlijk dat er aan het beleid vandaag niets fundamenteel verandert. En dat is correct. Ik heb dat in het begin ook gezegd. Dat is correct, dat is zo. In het initieel meerjarenplan werd het beleid voor de volledige legislatuur uitgetekend. En bij gebrek aan concrete gegevens vandaag over de afslanking wordt dat beleid onverkort uitgevoerd. Zoals ook aangegeven in mijn toespraak zal het beleid enkel aangepast worden op beslissingen van Vlaanderen. Zodra die concreet zijn, gaan we bijsturen en bijstellen. Dat was uw slot. Dat het fundamenteel niet verandert, en ik geef dat inderdaad grif toe. Maar het is geen business as usual, het is gewoon de verdere concrete vertaling van het beleidsplan en van het bestuursakkoord zoals we dat bij het begin van deze legislatuur voorgesteld hebben. De heer voorzitter, ik blijf bij mijn mening dat de deputatie met vertrouwen de goedkeuring van het bijgesteld meerjarenplan en het budget 2016 mag vragen. Dank u.

De heer voorzitter

De heer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wil toch nog even reageren. Wat mij bijzonder opvalt, ook in de reacties die ik hoorde en de toespraken die ik met aandacht gelezen heb, is het ongelooflijke, onvoorstelbare grote wantrouwen dat er is ten aanzien van de Vlaamse regering. Dat valt bijzonder op. En ik begrijp, als collega Dhondt dat doet, dan kan ik dat heel goed plaatsen, want die zit in de oppositie. Of dat zij echt zo wantrouwend zijn, dat weet ik niet. Maar alleen het politieke spel dicteert al dat ze dat moeten zeggen. Dus dat snap ik. Dat hoort bij het politieke spel. Wat ik bijzonder vreemd vind, is dat er twee partijen die ook in de Vlaamse regering zitten, datzelfde immense wantrouwen hebben naar de Vlaamse regering. Want, voor alle duidelijkheid, het is de voltallige Vlaamse regering die een regeerakkoord gemaakt heeft waar de afslanking van de provincies – ik spreek zelf meestal van de hervorming van de provincies, maar goed – die hebben dat onderhandeld en die zijn daar mee akkoord gegaan. Nu, ik geef toe, onze visie op de provincie is duidelijk. Wij hebben dat ook nooit weggestoken. Maar aan het rumoer begrijp ik dat het kennelijk gevoelige snaren raakt. Goed. Ik stel alleen vast dat die drie partijen zijn gaan samenzitten en dat die een akkoord gemaakt hebben, waarmee ook die andere partijen zich akkoord verklaard hebben. Dat is wat nu uitgevoerd wordt. Maar desondanks merk ik een gigantisch groot wantrouwen. Allee, hebben jullie dan echt zo weinig vertrouwen, ook in jullie eigen regering en in jullie eigen ministers? Ik vind dat bijzonder vreemd. Wij alvast niet. Allee, ik heb een vrij groot vertrouwen. Geen onvoorwaardelijk vertrouwen, een mens moet altijd enig voorbehoud nemen en kunnen kritisch zijn. Maar ik heb nog wel vertrouwen in de Vlaamse regering en de ministers die daar van mijn partij aan de slag zijn. En ik moet zelfs zeggen dat ik in een aantal van de ministers van jullie partijen die daar aan de slag zijn ook nog wel vertrouwen heb. Omgekeerd stel ik vast dat dat blijkbaar niet zo is. Goed, dat is jullie zaak. Dat is de mijne niet. Ik vind dat alleen een bijzonder vreemde vaststelling. Maar goed. Ik denk dat jullie intern af en toe iets meer moeten babbelen met elkaar. Ook met de ministers. We hebben ook een minister uit deze regio, mevrouw Schauvliege. Ik veronderstel dat u die vaak ziet. Babel daar wat meer mee. Misschien dat ze u wat meer vertrouwen kan geven in de regering. Want ik heb het gevoel dat dat nodig is. Goed, dat is een eerste vaststelling.

Een tweede vaststelling is dat ik hoop dat de deputatie toch ook wel moet beseffen dat een dergelijke hervorming niet een, twee, drie gaat. En twee, dat het wat onrust met zich meebrengt. Dat is zo. En dat is nooit plezant. Ik kan me heel goed voorstellen dat het niet leuk is om die onrust te hebben. Maar ik blijf herhalen, en we hebben dat vanaf het begin gezegd: dit is geen liquidatieoefening. Dit is geen waardeoordeel over het werk dat de personeelsleden hier in de provincie verzetten. Integendeel. De vraag is niet: doet de provincie goed werk of slecht werk? Nee, de vraag is: op welk niveau doen we dat werk het best? Dat is heel duidelijk. Dat hebben we vanaf het begin gezegd. De Vlaamse regering zegt ook: personeel of het werk dat de mensen hier verzetten, dat wordt niet in vraag gesteld. Integendeel, dat wordt duidelijk geapprecieerd. Er moet duidelijk gekeken worden: op welk niveau gaan we dat doen? Maar, de heer Vercamer, door altijd een ander verhaal te vertellen, hoop ik dat u zelf beseft wat voor groot aandeel u hebt bij het aanwakkeren van die onrust. Want hoe meer je een ander verhaal gaat vertellen en gaat zeggen: het is geen efficiencyoefening want die efficiency is ver te zoeken, bla bla bla,

DEBATTEN

dat maakt dat je zelf onrust zaait bij je eigen personeelsleden. Uiteindelijk vind ik dat ongelooflijk jammer. Ik herhaal nogmaals: dat is een oefening waar niemand in verliest. Maar ik heb er nog iets bij gezegd daarnet in mijn toespraak: dat is zo als alle actoren er constructief aan meewerken. En ik denk, moesten alle provincies, de VVP en ook deze deputatie al de energie die ze nu steken in het sceptisch zijn, in het op de rem gaan staan, in het commentaar geven gebruiken om er constructief aan mee te werken – ik denk dat het proces veel vlotter zou verlopen. Ik stel alleen vast dat die bereidheid er blijkbaar niet is en ik vind dat uitermate jammer.

De heer voorzitter

Goed. De heer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. In eerste instantie wil ik collega Lemaitre bijtreden. Dat was trouwens in grote mate de inhoud van mijn speech van vorig jaar. Collega Vercamer, ik heb het toen zo goed als niet over het klimaat gehad. Maar misschien heeft u die speech toch niet zo goed gelezen als u denkt. Het blijft inderdaad verbazingwekkend dat op twee verschillende niveaus men eigenlijk totaal verschillende dingen zegt. Maar daarom wou ik eigenlijk ook de platgetreden paden verlaten. Het was nogal voorspelbaar dat het belangrijkste thema hier vandaag de afslanking of de hervorming van de provincies zou zijn en dat alle fracties het daarover zouden hebben. Ik weet niet of het u opgevallen is, maar dat gaat eigenlijk ook over een ander bestuursniveau waar wij van alles over ventileren. En eigenlijk heb ik niets anders gedaan dan dat, gekeken naar andere bestuursniveaus, alleen vanuit een ander perspectief. Of vanuit een welbepaald beleidsthema dat misschien wat anders gekleurd was dan het uwe.

Wat de cijfers betreft. Het was niet als een compliment bedoeld, vrees ik, boekhouder. Ik hoef de cijfermatige juistheid van de cijfers niet te betwisten, maar daar gaat het helemaal niet over. Het gaat hier over de keuzes die in die cijfers vervat liggen. Dat is natuurlijk de essentie waar het allemaal om draait. Een boekhouder registreert, die maakt geen keuzes. Enfin, sommige creatieve boekhouders misschien wel, maar goed, laten we ons daar niet over veralgemenen.

Ik doorbreek eigenlijk ook graag het louter cijfermatig bespreken van een budget. Dat is een zeer steriele discussie. Ik heb het liever over andere dingen. En als we het dan toch hadden over andere dingen, dan verheugt het mij bijzonder dat collega Dhondt in haar toespraak ook zegt, vanuit de meerderheid: laat ons wat ambitieuzer zijn in verband met het klimaatbeleid. Dat zijn stemmen die over de partijgrenzen heen klinken. Het verbaast mij ook niet dat ook daar misschien bij de sp.a de sense of urgency iets meer leeft dan op andere plaatsen. Iets wat denk ik langzamerhand nog wat moet insijpelen bij andere collega's van de andere fracties. Misschien moet de N-VA daar nog wat meer belangstelling voor krijgen dan nu, vrees ik.

Tot slot, voorzitter, een speciaal woordje in uw richting. Het is uw laatste budgetdebat en ik moet helaas een valse noot laten klinken. Ik heb uw tussenkomst niet gewaardeerd. Ik vind dat wat men als fractieleider in de provincieraad wenst te vertellen in een budgettoespraak, dat men daar de ruimte voor moet krijgen. Ik vind het zeer betreurenswaardig. Ik vond het lovend op het moment dat de andere collega's wat rumoer begonnen te verspreiden dat u tussenkwam, maar dat waren de eerste vijf woorden van uw tussenkomst. Dus ik hoop dat de spreekmogelijkheid die we in dit gremium hebben en waar af en toe wat kritiek op komt – laten we toch maximaal gebruikmaken van de mogelijkheid dat we hier het politiek debat hebben over de ruimste thema's denkbaar. En ze raken wel degelijk aan onze provinciale bevoegdheden. Dank u.

De heer voorzitter

Goed. De heer Maes en dan de fractieleider, mevrouw Willems.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ik wilde eigenlijk niet in het debat teruggaan, maar ik wil toch kort reageren op wat collega Lemaitre zegt. Ten eerste, wij liberalen hebben vrijheid van meningsuiting. Dat is een grondwettelijk recht dat wij gigantisch belangrijk vinden en waar wij altijd gebruik van zullen maken. Altijd.

En ten tweede. Wij reageren vanuit het provinciaal niveau richting de Vlaamse regering, richting de instellingen, richting het Vlaams niveau die nu eenmaal onze toezichthouder is en over ons beslissingen neemt waar wij inderdaad niet over geraadpleegd zijn, maar waar wij toch een mening over mogen hebben. En die mening zullen wij ook uiten en we zullen dat altijd blijven doen. Meer ga ik er niet op in. Dat wilde ik toch kort even zeggen.

Mevrouw Willems

Mijn opmerking ligt in dezelfde lijn. Ik ervaar een contradictie. Enerzijds roept de N-VA ons op vanuit de meerderheid om kritisch te zijn over het provinciaal beleid, om kritisch te zijn over de provinciale werking. En als we dat dan zijn, komt er dan een andere opmerking. Dus ik ervaar dat als een contradictie. Ten tweede. De Vlaamse minister voor binnenlands bestuur. Elke minister heeft zijn bevoegdheden. Er worden inderdaad strategische lijnen binnen de Vlaamse regering getrokken, maar de operationalisering gebeurt toch wel verder binnen de bevoegdheden van de ministers. Men verwijst enerzijds heel graag met bepaalde opmerkingen naar de minister van Milieu. En dan anderzijds zijn er bepaalde zaken die we algemeen moeten benaderen. Ik denk dat de operationalisering ook daar vooral zit. En ten derde wou ik toch ook nog eens benadrukken. Ik heb naast een aantal opmerkingen toch ook heel duidelijk gezegd dat we vooral – en dat is altijd mijn eigen gedrag – vooruit moeten blikken en dat we vooral naar de toekomst moeten zien om het draagvlak en de draagkracht van de provincie te vergroten met nog altijd het doel die dienstbaarheid naar lokale besturen en naar burgers. Dus ik wil nog eens benadrukken: omgaan met veranderingen moet je ook positief zien, in de zin van: hoe kunnen we de draagkracht en het draagvlak creëren voor het provinciaal beleid?

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de voorzitter, alles is gezegd.

De heer voorzitter

De heer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Ik wil nog even kort reageren op de collega's van CD&V en Open Vld. Ik heb daarnet niet gezegd dat jullie dat niet mogen doen, jullie mening geven. Ik heb daarnet gezegd dat wat jullie zeiden, dat ik dat bizar vond, gezien het feit dat jullie ook in de Vlaamse regering zitten. Van mij mogen jullie die uitspraken doen zoveel als jullie willen. Ik vind die voornamelijk gênant voor jullie zelf, niet voor ons. Dus doe gerust, doe dat.

De heer voorzitter

Dat is dan de zaak onder de fracties. Laat ik zeggen dat we dit punt kunnen afsluiten. En dan gaan we over naar de beleidstussenkomsten over de ondersteunende materies. Ik zou voorstellen dat we de vier tussenkomsten over financiën zouden nemen als cluster. Daarna patrimonium en logistiek, personeel, IKZ en ICT als tweede cluster. En het derde cluster communicatie en interbestuurlijke samenwerking. De deputatie zal telkens na die clusters antwoorden.

Financiën. Mevrouw Baeyens, u hebt de eer om de aftrap te geven van de beleidstussenkomsten. U hebt het woord.

DEBATTEN

Mevrouw Baeyens

Met plezier, zou ik zeggen. Uit het meerjarenplan en het budget voor de komende jaren blijkt na analyse en vergelijking met de jaarrekening dat het resultaat op kasbasis veel ruimer kan ingeschat worden dan vooropgesteld. Wie het nog niet wist, heeft het de komende drie uur wel gehoord. Dit werd bevestigd door het antwoord van de gedeputeerde op mijn schriftelijke vraag eerder. Uit de prioritaire doelstellingen zien we dat onze provincie reeds sterk inzet op de ondersteuning van onze economie en lokale KMO's. Aan de hand van de bestaande fiscale federale omschrijvingen van een kleine vennootschap en een microvennootschap zien we dat het net deze vennootschappen zijn die extra steuntjes in hun bedrijfsvoering nodig hebben. Ook bij de kernversterkende subsidiedossiers merken we dat vooral de eenmanszaken en kleine handelszaken het vandaag budgettair moeilijk hebben om stand te houden. Gezien de budgettaire ruimte waar iedereen ook van spreekt binnen de provincie zal een vrijstelling voor eenmanszaken en microvennootschappen als bijkomende actie het actief provinciaal economisch beleid ondersteunen. Bovendien zullen slapende vennootschappen en de vennootschappen die bijvoorbeeld in vereffening zijn ook onder die vrijstelling vallen wat bezwaarschriften en ergernis bij betrokkenen kan vermijden zoals vandaag vaak het geval is. Dit brengt dus een quick-win op, ook voor onze provincie, want dat brengt minder administratie teweeg. Ter verduidelijking. De term 'kleine vennootschap' wordt geregeld bij artikel 15 van het wetboek van vennootschappen. Ik ga daar niet verder op in. Iedereen kan dat nalezen. Ik wil alleen even aanhalen dat een kleine vennootschap bijvoorbeeld een jaaromzet mag hebben van maximaal 7,3 miljoen euro. Het wordt nog opgetrokken in 2016 naar een jaaromzet van 9 miljoen euro. Dat zijn toch wel grote bedragen voor de term 'kleine vennootschap'. Maar naast die aanpassing van de criteria van kleine vennootschappen werd bij de laatste fiscale hervorming en daar gaat het nu net om, de microvennootschap geboren. Microvennootschappen worden omschreven als ondernemingen die op balansdatum ten minste twee van de volgende drie criteria niet overschrijden: een balanstotaal van 350.000 euro, een omzet van 700.000 euro of een gemiddeld personeelsbestand van maximaal tien personen. U merkt het, deze bedragen zijn dus veel lager. Het zijn beduidend ook de juiste cijfers om als kleine vennootschap te dienen. De microvennootschap was dus geboren. Deze microvennootschap wordt dus een subcategorie van de kleine vennootschap naar fiscale maattreden. De vrijstelling van provinciebelasting voor de microvennootschap zou deze kleine handelszaken, ondernemingen, mini-KMO's, studentondernemers enzovoort de nodige ondersteuning kunnen bieden. De introductie van deze vrijstelling kan best spoedig ingevoerd worden. We hebben immers naar economisch vlak geen tijd meer te verliezen. Daarnaast mogen we natuurlijk ook nog de kleine handelsvormen, zoals de eenmanszaak, een zelfstandig natuurlijk persoon, niet vergeten en moeten we ook voor deze categorie een vrijstelling van provinciebelasting invoeren. Gezien de voorzichtige aanpak in het budget kan voor die kleine handelszaken – aangezien het over een groep gaat die hier baat bij heeft, het lijkt niet veel, 125 euro geïndexeerd, het is toch vandaag ongeveer 140 euro per jaar, maar voor ons budget zal dit geen ramp zijn. Voor hen zal het zeker een meerwaarde zijn. En het is ook gedurfd om in ondernemers verder te gaan investeren. Is de deputatie dus bereid om bij de vaststelling van het Reglement algemene provinciebelasting 2016 de microvennootschappen en zelfstandige natuurlijke personen een vrijstelling van provinciebelasting te verlenen? Ik denk dat dit vrij kort was.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Ik ga dus, zoals ik gezegd heb, een cluster nemen van vijf tussenkomsten. Mevrouw Dooms.

Mevrouw Dooms

Dank u wel. Ik ga het hebben over de nakende overdracht van de persoonsgebonden materies. Nu, de voorbije drie uur is het er al een paar keer over geweest. Ik zou graag een thema toevoegen, namelijk de leninglast van gebouwen voor sociaal-culturele verenigingen. Voor mij vallen die uiteen in twee soorten. De eerste soort is de lening van een gebouw die de provincie volledig op zich neemt, zoals gebeurd is voor de Euro-Kartoendale in Kruishoutem. De tweede soort zijn de rare constructies die gebeurd zijn bij bijvoorbeeld Les Ballets C de la B en de Capitale. De eerste die ik wil behandelen, is de Capitale. Dat is een rare en in principe ook onwettige constructie, maar het is ook de gemakkelijkste. We zitten nu in 2016. Het is de laatste keer dat er 210.000 euro moet betaald worden en daarna zijn we ervan af. Het is perfect uit te leggen aan Vlaanderen als we dit moeten afstaan. De tweede, Les Ballets C

de la B, is ook een rare constructie. Enkele jaren geleden, legislaturen geleden, werd er beslist om Les Ballets C de la B een gebouw te geven. Maar in plaats van zelf het gebouw aan te kopen, zoals gebeurd is bij de Euro-Kartoenale en zelf de lening te dragen, is er beslist dat Les Ballets C de la B het huis aankoopt en dat wij en de stad Gent werkingssubsidies geven om de leninglast te coveren.

Nu, werkingssubsidies aan sociaal-culturele verenigingen, dit is een dansgezelschap, ik vrees dat het heel moeilijk uit te leggen zal zijn. Ik ben dan ook enorm benieuwd hoe u dat gaat uitleggen. Nu, daar gaat enige creativiteit voor nodig zijn en ik weet dat u dat kunt, want u kunt hulp vragen aan uw collega's die daar ook zeer goed in zijn. Maar ik ben echt razend benieuwd.

Dan de derde soort. Wij hebben voor u zelf creatief nagedacht. Namelijk de leninglast voor het gebouw van de Euro-Kartoenale. We weten dat u verplicht bent om deze af te betalen. Nu, om het voor de collega's even te plaatsen. Wij betalen elk jaar 26.000 euro af op een besloten rekening en daar wordt dan de lening mee afbetaald. Op 1 januari 2016 moeten wij ongeveer een kleine 190.000 euro afbetalen. Wij betalen af tot 2025. Wij kunnen daar wettelijk niet vanaf en zijn verplicht om dat te doen. Nu, het probleem is natuurlijk dat als Vlaanderen onze belastingmogelijkheden afneemt en dat wij terugvallen op een dotatie en dat er nog iets op bespaard gaat worden, zijn we niet meer zo zeker dat we dat allemaal zo goed kunnen betalen tot aan 2025. Nu, 190.000 euro is niets in vergelijking met de 8 miljoen euro die u gaat betalen voor dit gebouw. Bovendien, u heeft het daarnet ook gezegd, heeft u een overschot op uw begroting dit jaar. Dus we zouden voorstellen om misschien alles in één keer op die rekening te zetten. U kunt dat doen met een klein amendement of in de begrotingswijzigingen. Dan zijn de mensen van de Euro-Kartoenale in Kruishoutem al zeker van het feit dat het gaat worden betaald en kan u zeker voldoen aan uw wettelijke verplichting. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw. Dan geef ik het woord aan de heer Fiers.

De heer Fiers

Dank u wel, voorzitter. Ik wou een kleine opmerking maken in aanvulling van de algemene beleidstussenkomst, maar iets meer in detail over het cijfermatige. De eerste gedeputeerde heeft in zijn openingstoespraak zichzelf op de borst geklopt met de budgettaire orthodoxie die men hanteert om dit budget in evenwicht te houden. Maar ik vermoed dat er heel wat meer mogelijkheden zijn om met dat budget om te springen.

Ten eerste aan de kant van de inkomsten. Hij heeft zich daar nogal geroemd op het feit dat wij een zeer lage belastingdruk hebben vanuit de provincie Oost-Vlaanderen, de laagste van alle provincies. Maar dit is geen race to the bottom. Er zijn geen prijzen te verdienen met helemaal geen belasting meer te heffen, bij wijze van spreken. Want dan kun je ook niets doen. In de omgekeerde richting is het perfect verantwoordbaar om belastingen te heffen om taken van de overheid te kunnen organiseren. Mij lijkt het geen fetisj te zijn dat we aan die belastingdruk het allergrootste belang willen hechten om dat zo laag mogelijk te houden. Er zijn andere opties denkbaar.

Twee. Er zijn andere manieren om ook inkomsten aan te wenden. Denk aan de begrotingsoverschotten en aan het aanwendingspercentage dat we jaarlijks realiseren op de rekeningen. We weten dat we onderbegroten, dus we weten dat we eigenlijk meer kunnen doen met het geld dat we hebben. Goed, wat doen we daar dan mee? We kunnen inderdaad meer uitgeven, en de hypothese dat je meer inkomsten genereert, maar waaraan? En dan zitten we natuurlijk in het verhaal van de krimp, de context van de provincies. En dan vind ik het inderdaad wel interessant dat men kijkt naar grondgebonden bevoegdheden en hoe men die kan aanwenden om waardevolle projecten die op dit moment bestaan en dreigen weg te vallen en niet opgepikt te worden. Noch door het gemeentelijk niveau, noch door het Vlaams niveau. Om die toch een verder leven te laten leiden. Er zijn voorbeelden al genoemd. Denk dan aan alles wat met huisvesting en wonen te maken heeft waar een verschuiving te legitimeren is, denk ik. Ik weet dat men daar niet op alle banken even enthousiast over is. Maar ik denk dan natuurlijk wel aan thema's die belangrijk zijn vanuit bijvoorbeeld welzijn, vanuit sport en vanuit cultuur. Daar kan perfect via transversale bevoegdheden, zoals communicatie, zoals corporate identity – hoewel u een hekel heeft aan Engelse woorden. Het is mij trouwens opgevallen, eerste gedeputeerde, hoeveel Engelse uitspraken u gebruikt heeft in uw openingstoespraak. Dat heb ik nog nooit gezien, denk ik.

Maar dat daar zeker nog mogelijkheden liggen. Ik denk dat die uitdaging gerust kan opgenomen worden. Misschien niet meer in dit budget, want dat wordt natuurlijk moeilijk om hier nog aan te morrelen, maar in de loop van de nabije toekomst. En zeker met die datum van 1 januari 2017 in het vooruitzicht, dat we

DEBATTEN

daar nog wat leuke dingen zouden kunnen doen tot nut van het algemeen en de provincie in het bijzonder. Dank u.

De heer voorzitter

Goed, de heer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wil het bij dezen vrij kort houden. Ik heb het daarnet ook al aangehaald in de toespraak. De vaststelling dat de budgetten voor het overig beleid bijna in alle beleidsdomeinen groter zijn dan bij de prioritaire beleidsdoelstellingen. Wij vinden dat een zeer vreemde vaststelling. We hadden graag daar toch een verklaring voor gehoord. Liefst een andere dan 'het is makkelijker'. Dat vonden wij toch op zijn minst wel bizar. We blijven het gevoel hebben dat de prioritaire beleidsdoelstellingen eigenlijk niet prioritair zijn. Ik had daar graag een reactie op gekregen.

De heer voorzitter

Goed, de deputatie.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw Baeyens, het is natuurlijk een makkelijk voorstel. U stelt een algemene vrijstelling voor van de provinciebelasting voor de kleine onderneming. Daar komt het eigenlijk op neer. De eenmanszaken, de microvennootschappen. De criteria hebt u gegeven. Een balanstotaal van 350.000 euro, een omzet van 700.000 euro en een gemiddeld personeelsbestand gedurende een boekjaar van maximaal tien. Nu, dat is volgens ons ten eerste geen doeltreffende middel om een onderneming te ondersteunen, die bescheiden provinciale belasting laten vallen. Trouwens, 95% van alle bedrijven in Oost-Vlaanderen betaalt niet meer dan de basisbelasting. Dat is 125 euro per jaar. €10,42 per maand. En die belasting is daarenboven nog eens als beroepspost fiscaal aftrekbaar. En u weet het professioneel, want u kent die wereld beter dan ik, mevrouw. Dat is dus belangrijk om te weten. Wat zou de financiële impact zijn voor ons? Wel, indien wij al die ondernemingen zouden laten wegvallen, dan zou dat over een legislatuur van zes jaar ons 102 miljoen euro kosten. Dat is de wet van de kleine en grote getallen. Dat wil dus zeggen dat we die 102 miljoen euro dan moeten verhalen op andere ondernemingen. En ik denk dat we daarmee het evenwicht zouden doorbreken. Trouwens, een financiële impact van 125 euro kan men bezwaarlijk als onevenredig hoog beschouwen. Er zijn efficiëntere instrumenten om een ondernemerschap te bevorderen en ik verwijs wat dat betreft trouwens naar de website van KBC die een mooi overzicht geeft van wat er nu allemaal aan fiscale voordelen reeds bestaan, federaal, voor de micro-ondernemingen. Voor starters is er 45% belastingvermindering. Er is een vrijstelling van doorstorting bedrijfsvoorheffing voor starters. Maar u kent het beter dan ik, want u geeft er advies over aan die ondernemingen, mevrouw. En als ze het zouden vergeten, dan helpt u het onthouden. En u hebt gelijk, want het is uw stiel. Maar conclusie: dit is niet ondraaglijk, die last. 95% van de bedrijven betaalt het minimum. Het is fiscaal aftrekbaar. En het zou ons 102 miljoen euro kosten over zes jaar die we dan moeten verdelen over anderen. Trouwens, de meesten gaan akkoord met wat we heffen. We hebben slechts 0,1% dat betwist wordt door middel van een bezwaarschrift. Dat was de eerste tussenkomst. De tweede tussenkomst is die van mevrouw Dooms. Mevrouw, ik weet niet alles. Maar u hebt mij aangekondigd: leningenlast na verlies persoonsgebonden zaken. Dit wordt een algemene tussenkomst, maar de Euro-Kartoenale wordt zeker behandeld. Goed, ik kom ter zake. Ik ken de drie dossiers. Het zijn drie illustraties van de verschillende manieren waarop men soms de dingen behandelt. Capitole, we hebben ons geëngageerd tot 2016. We zien dan wel. C de la B, dat is een werkingssubsidie die gebruikt wordt om een lening te delven. Zowel van ons als van de stad. Er zijn zo nog voorbeelden. De stad Gent bijvoorbeeld behandelt op dezelfde manier het HISK, die ze een subsidie geven waarmee ze de gebouwen huren van de stad. Er zijn zo nog veel voorbeelden te geven. De Euro-Kartoenale is weer een ander geval. Ik had mij in een lange tussenkomst voorbereid om over heel de leningsproblematiek eens te spreken en de mogelijke overnames door Vlaanderen. Maar we zijn wat dat betreft helemaal niet zeker. Dat is de reden waarom ik geen onrust zaai, de heer Lemaitre, maar waarom ik toch wel blijf

aandringen op duidelijkheid. Ik heb mij vorig jaar vrij gematigd opgesteld omdat ik een realist ben. Als er een regeerakkoord is, dan wordt het uitgevoerd. Dat moet correct gebeuren. En ik begin erg te twifelen aan de correctheid waarmee het gebeurt. Ik heb ook geen duidelijkheid hoe dat gaat gaan over die leningen. We weten dat vandaag niet. Dus dat is een van mijn problemen. Maar wat de Euro-Kartoenale betreft, u kent de cijfers. U hebt zich voorbereid. Dat is uw gewoonte trouwens en het siert u. Er is een convenant afgesloten indertijd, in 2005 als ik mij niet vergis, tussen de Euro-Kartoenale en de provincie Oost-Vlaanderen. Enfin, 13 oktober 2004. Voor de periode 2005-2024 een jaarlijkse subsidie van 26.000 euro en een waarborg. Dat was ook in ons voordeel, die waarborg, want dan was de interest lager op die lening. Een waarborg die bij Belfius loopt voor een initieel bedrag van 292.000 euro. Vandaag zit daar nog 189.603 euro dat moet terugbetaald worden. Maar hoe Vlaanderen daarmee om gaat gaan, dat weet ik niet. Normaal gezien gaan zij dat overnemen, maar gaan ze de kostprijs die wij daaraan besteden verrekenen in de verrekeningdotatie. Dat zou normaal het systeem moeten zijn.

De derde tussenkomst was van de heer Fiers. Ja, de heer Fiers, u hebt een tussenkomst aangekondigd hoe de provincie met enige creativiteit toch belangrijke activiteiten kan blijven uitvoeren. Ik dacht dat u het over creatief boekhouden ging hebben. Dat is interessante materie natuurlijk. Maar u zegt eigenlijk: ja, kijk, je kunt met je belastingen andere dingen doen. Je moet niet per se de laagste belasting hebben. Je kunt ook andere belastingen heffen. Je kunt die belastingen op een andere manier inzetten. Je kunt je reserves opdoen en daar dingen mee doen. Beleid is keuzes maken en je kunt een aantal dingen kiezen om daar je geld aan te besteden. Wel, we hebben dat niet gedaan. Maar het staat u natuurlijk vrij om voorstellen te doen wat dat betreft. U doet geen voorstellen. U zegt: het zou anders kunnen. Dat is juist. Ik kan alleen maar beamen dat het juist is. Maar we doen dus niet aan creatief boekhouden. We houden ons aan de strikte wettelijke decretale regelgeving. We worden trouwens drievoudig gecontroleerd. Er is geen enkele overheid die meer gecontroleerd wordt dan de provinciale. We hebben de klassieke voogdij, het klassieke toezicht door Vlaanderen. We hebben de Vlaamse audit. Dus de externe audit Vlaanderen, die we zelf moeten betalen. We moeten de controleur betalen. Het is alsof u een belastingcontroleur zou moeten betalen. En drie, we hebben de permanente controle van het Rekenhof. Permanent.

Maar keuzes maken, dat doen we. En we hebben dat gedaan aan de hand van dit budget en dit meerjarenplan. Dat heeft dus niets te maken met creatief boekhouden, maar het maximaal invullen van de bevoegdheden zoals we die vandaag nog mogen uitoefenen. Maar het kan anders. Een andere meerderheid zou misschien andere keuzes maken. Dat is zo.

Dan de vierde tussenkomst van de heer Lemaitre. Ja, we hebben daar trouwens al een antwoord op gegeven, de heer de fractieleider, in de commissievergadering. Maar het is een correcte vaststelling. We hebben het daarover gehad op 22 oktober 2015. Het budget voor het overig beleid is groter dan het budget voor prioritaire beleidsdoelstellingen. We hebben toen het voorbeeld onderwijs aangehaald. Ik heb dat voorbeeld zojuist ook gegeven. Dat stond oorspronkelijk niet in mijn tekst. Ik heb het toch maar gegeven, een beetje als voorafname op deze vraag. Onderwijs is permanent beleid bij ons. Van oudsher. We hebben daar geen echt nieuwe accenten op gelegd. Vandaar dat we het niet opgenomen hebben in onze prioritaire beleidsdoelstellingen. Maar het is wel een ferme hap uit onze uitgaven. Als je gaat kijken naar pagina 3 van het budget, dan ziet ge dat 22,9% van onze uitgaven, maar ook van onze inkomsten, het is vestzak, broekzak, gaat naar de betaling van de gesubsidieerde waardes van het gesubsidieerd personeel. Dat is dus veel. Bijna de helft van het overig beleid is daardoor al weg. Nu, we weten dat BBC een nieuw systeem is. We moeten daar ook leren mee werken. Maar dat we het gemakshalve allemaal zo gedaan hebben, dat is niet zo. Er zit wel een idee achter. De prioritaire beleidsdoelstellingen zijn de beleidsdoelstellingen waarvan de provincieraad de mate van realisatie uitdrukkelijk wil opvolgen of moet opvolgen. Dat is eigenlijk de filosofie achter de BBC. Maar we hadden er meer kunnen maken. Ik vertel geen geheim, collega's, als ik hier zeg: we zaten op een bepaald moment aan zestien prioritaire beleidsdoelstellingen. Maar de ene was dan inhoudelijk zoveel kleiner dan de andere dat we gezegd hebben: we moeten daar evenwicht in krijgen, om dat goed te kunnen opvolgen en eigenlijk te leren mee werken. Want daar komt het ook een stuk op neer.

Trouwens, de website van het Agentschap Binnenlands Bestuur geeft daar het volgende over mee. Elk bestuur heeft tal van doelstellingen en volgt op hoever het staat met de realisatie ervan. Het heeft geen zin, dat staat er, om alle doelstellingen op dezelfde gedetailleerde manier op te volgen in de raad zelf. Daarom duidt de raad zelf aan over welke doelstellingen prioritair, dit wil zeggen op een individuele en meer gedetailleerde manier gerapporteerd moet worden in de raad. Dat is een keuze die wij gemaakt hebben. Meer kan ik daar eigenlijk vandaag niet over zeggen. Maar ons meerjarenplan, ons budget en onze beleidsnota geven wel een realistisch beeld van het beleid dat gevoerd wordt. Het is gedetailleerd. U vindt ook alle details terug in de samenvatting op pagina 175 en volgende van het budget en bij het meerjarenplan op pagina 28 en verder.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Goed. Alvorens we verder gaan zal ik mevrouw De Troyer nog het woord geven. Ik denk, mevrouw, voor de Tweede Commissie, die zal doorgaan, zij het met enige vertraging. U hebt het woord.

Mevrouw De Troyer

Inderdaad kort, mijnheer de voorzitter. Ik heb getelefoneerd. De Tweede Commissie zal beginnen om 18.30 uur. Dus iedereen kan nog zijn tussenkomst doen die hij gepland heeft en dan gaan wij rustig naar Zottegem.

De heer voorzitter

Mevrouw Dooms, u had nog het woord gevraagd.

Mevrouw Dooms

Dank u wel. Mijnheer Vercamer, ik heb u een voorstel gedaan dat een antwoord biedt op de onzekerheid van de overname door Vlaanderen. Wat denkt u van het gewoon betalen op de geblokkeerde rekening van het totale bedrag van de lening?

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw, ik ga vandaag op uw suggestie niet in. Ik ben onvoldoende gewapend om die serieus te beoordelen. Ik weet niet hoe Vlaanderen het gaat aanpakken. Als ik weet hoe zij dat gaan doen, dan kan ik de systemen afwegen en een voorstel doen. Eerst aan mijn collega's en dan desgevallend aan de raad.

De heer voorzitter

Mevrouw Baeyens.

Mevrouw Baeyens

Ik wil toch nog even vragen. U schermt met een bedrag van 102 miljoen euro. Dat lijkt mij niet echt realistisch berekend als het alleen over microvennootschappen en de zelfstandige natuurlijke personen zijn. Kan ik een detaillering krijgen van die berekening, zodat ik dat onder de loep kan nemen? U kunt mij dat gewoon doormailen. Dat hoeft niet vandaag te gebeuren natuurlijk. Dan wil ik u toch even aanhalen aan een taxshutter voor microvennootschappen die federale gunstmaatregelen enkel tijdens de eerste vier jaar gelden. Dit gaat over een vrijstelling voor microvennootschappen. Die vier jaar gelden dan niet. Dat is dan tot wij die vrijstelling zouden gaan beperken.

En dan wil ik ook nog meegeven, en als goede boekhouder zou u dat intussen moeten weten, één plus één is niet altijd twee bij boekhouding. Min één, minder inkomsten, kan ook een plus één langs een andere zijde vertegenwoordigen. Want u spreekt over een federale aftrekpost voor mensen die dat mogen in beroepskosten brengen. Als de federale overheid, doordat we dat niet meer in beroepskosten kunnen inbrengen, meer inkomsten ontvangt, dan kan misschien op termijn de provincie ook meer dotatie krijgen. Als je een vrijstelling geeft voor een aantal handelszaken, dan heb je ook een besparing van de administratie. Je moet niet al die documenten blijven verzenden, zoals vandaag het geval is. Dus je hebt ook minder portkosten enzovoort. Dus min één, minder inkomsten, kan ook een plus één langs uitgavenzijde zijn, omdat je daar minder kosten zal hebben. Dus ik heb graag het detail gekregen van die berekening, want het lijkt mij niet echt realistisch. En 134 euro is voor sommige kleine handelszaken toch wel een hoog bedrag. Want hier spreekt men over maxima. Een balanstotaal van 350.000 euro. Als je daar alleen al uw uitbating in steekt, een gebouw, dan weet iedereen dat die 350.000 euro heel snel bereikt is.

De heer voorzitter

Een gedetailleerde berekening, mevrouw, ik denk dat dit niet het moment is. Maar de gedeputeerde zal u ongetwijfeld een goed antwoord geven.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb van onze dienst Belasting vernomen: in de veronderstelling dat de genoemde microvennootschappen en eenmanszaken een gering belastbaar oppervlakte hebben en als zodanig de minimumbelasting verschuldigd zijn, zoals 95% van de bedrijven zijn, zou dit een aanzienlijke budgettaire impact hebben. Namelijk een geraamde minderopbrengst van meer dan 17 miljoen euro per jaar. Over een legislatuur van zes jaar is dat meer dan 102 miljoen euro. Dat zijn de gegevens die ik opgevraagd heb en gekregen heb. Ik heb gevraagd: wat zou de budgettaire impact zijn?

De heer voorzitter

Goed. Ook de heer Lemaitre had nog het woord gevraagd, dacht ik.

De heer Lemaitre

Heel kort. Ik begrijp het antwoord, het meeste daarvan zit in onderwijs. Het is natuurlijk in ongeveer ieder beleidsdomein zo. Dus ik blijf het een zeer vreemde situatie vinden en ik vrees dat we van mening zullen blijven verschillen. Ik denk dat dit niet het juiste beeld geeft van waar de provincie zich in hoofdzaak mee bezighoudt. Dus we blijven van mening verschillen.

De heer voorzitter

Democratie is het georganiseerde meningsverschil. Goed, dan gaan we over tot het tweede cluster van vragen, voor mevrouw Bruggeman, waar ook een aantal andere gedeputeerden zullen bij aansluiten op de antwoorden. De heer Lemaitre, u hebt opnieuw het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik kan u allen geruststellen: ik ben niet van plan om hier nu een bijzonder uitgebreide exposé over de Leopoldskazerne af te steken. Dat hebben we op de laatste provincieraad al gedaan. Deze tussenkomst was uiteraard al ingediend. Ik wil wel nog iets benadrukken, wat een link heeft met wat op de vorige provincieraad hieromtrent gezegd is, alsof wij geen juiste cijfers zouden gebruiken. Ik wil daar even op terugkomen. De cijfers hebben wij gekregen van de bevoegde gedeputeerde. Als ik zeg dat begin januari het projectbudget voorzien was op 48 miljoen euro, dan komt dat uit het document dat wij gekregen hebben. Het feit dat we nu op 54 zitten, idem dito. Dus de perceptie alsof men wil laten uitschijnen dat wij grote manipulators zijn wat betreft de Leopoldskazerne, ik wil nuanceren dat dat niet het geval is. Ik blijf herhalen dat in januari, toen men de scenario's op een rij gezet heeft, dat men alleen de cijfers ingevuld heeft omdat men hoe dan ook wou uitkomen dat we naar de Leopoldskazerne gingen. Allee, als dat een keuze is van de deputatie om dat per se te doen, dan is dat haar zaak. Maar het zou haar sieren om dat gewoon toe te geven. Want als je nieuwe cijfers invult op dit document, dan kom je daar plots niet meer voordelig uit. Het is gewoon zoals het is. Ge wilt per se naar daar, ongeacht of het de meest voordelige oplossing is of niet.

De heer voorzitter

Goed. Dan de volgende vraag, mevrouw Dhondt.

DEBATTEN

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, voorzitter. Ik heb er zojuist in mijn speech al naar verwezen. Er is veel onrust, er zijn veel vragen, er is veel onzekerheid, en dat zorgt natuurlijk voor onrust bij het personeel. Ik heb mijn waardering geuit voor het feit dat de diensten van de provincie hun werk heel goed blijven doen, met veel enthousiasme en toewijding. Maar het is natuurlijk heel belangrijk in een dergelijke situatie om goed te communiceren, voldoende informatie te bieden en op die manier die weerstand wat te beperken. Ik zou graag weten welke maatregelen er in onze provincie genomen worden om die vragen van het personeel op te vangen en welke initiatieven genomen worden op het vlak van communicatie of change management.

De heer voorzitter

Goed. Mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Dank u wel, voorzitter. Mijn vraag is of statutaire of vaste benoemingen nog verantwoord zijn en iets van deze tijd. Geachte voorzitter, geachte aanwezigen, tijdens de Derde Commissie stelde ik de vraag waarom de provincie Oost-Vlaanderen nog vaste benoemingen toepast. Waarop ik meteen de vraag terugkreeg: waarom niet? Ik maakte de vergelijking met de provincie Antwerpen waar al een tijdje geen vaste benoemingen meer gebeuren. De antwoorden die ik toen kreeg, waren de volgende. Statutaire ambtenaren zijn goedkoper, want hun pensioen wordt betaald door de federale overheid. Dat was het eerste. Twee. Als je bij vacatures de optie op vaste benoeming benoemt, dan krijg je tenminste kandidaten, anders krijg je soms zelf geen reactie. Onlangs bijvoorbeeld nog voor een ICT-vacature. Dat waren de voornaamste antwoorden die ik toen kreeg. Ik toon graag aan dat deze argumenten geen steek houden. Integendeel.

Antwoord 1. Het pensioen wordt betaald door de overheid. Laat ons beginnen bij de eerste halve waarheid. De uitbetaling gebeurt dan misschien wel via federale organen, maar de kosten worden 100% gedragen door de provincie zelf. Dit gebeurt door de patronale bijdrage die bestaat uit twee luiken: een basisbijdrage en de responsabiliseringsbijdrage. Het komt erop neer dat je als provincie de volledige kost van uw statutair gepensioneerden volledig zelf moet financieren. En, zolang je statutaire medewerkers hebt die op een dag op pensioen zullen gaan, ben je dus zeker dat je gedurende hun volledige pensioenperiode die responsabiliseringsbijdrage zal moeten blijven betalen. Als je dit op lange termijn bekijkt, is het dus verstandiger om het aantal statutaire medewerkers af te bouwen, zodat die responsabiliseringsbijdrage op termijn ook zal verminderen en uiteindelijk uitdoven. Als je dus nu vandaag de dag vasthoudt aan een beleid van statutaire medewerkers, leg je een hypotheek op de toekomst, want je zadelt toekomstige generaties op met een langetermijnpost waar ze niets aan kunnen veranderen. Dit kun je bezwaarlijk verantwoord beleid noemen.

Antwoord 2. De statutaire medewerker is goedkoper. Wel, ik heb onlangs met iemand gebabbeld die daar ook ervaring mee heeft. Die persoon beweerde het tegendeel. Die zei: statutaire medewerkers zijn duurder. Laat ons bijvoorbeeld eens kijken wat er gebeurt met het loon bij langdurige afwezigheid. Ik neem maar één element eruit. Voor de rest zijn er nog veel meer voordelen, maar die laat ik in het midden. Een statutaire medewerker heeft recht op zijn loon, zelfs bij langdurige ziekte of met speciale verlofstelsels die vervat zitten in verworven rechten. Bijvoorbeeld vaderschapsverlof. Dat kost centen. Het loon van een statutaire medewerker wordt dan volledig uitbetaald, terwijl het loon van een contractuele medewerker geheel of gedeeltelijk wegvalt. Bovendien heb je veel minder flexibiliteit met statutaire medewerkers. Je kunt ze immers niet ontslaan of ze moeten al iemand – en ik citeer iemand anders, maar ik weet niet meer wie – half doodslaan op de werkvloer onder de ogen van hun overste. Dat is natuurlijk vooral een probleem als je wordt geconfronteerd met slecht presenterende medewerkers. In normale omstandigheden beëindig je in een dergelijk geval de samenwerking en ga je op zoek naar een betere kandidaat. Maar bij een statutaire medewerker moet je op zoek naar een oplossing. Met andere woorden: je moet hem ergens anders gaan zitten. Waarbij je het risico loopt dat je iemand een positie geeft, waarvoor die niet de juiste kwalificaties of ervaring heeft. Voor de collega's is dat geen pretje. Ik spreek uit ervaring. Dat is geen uitzondering, want ik heb het gezien in verschillende overheidsinstanties. In het kader van de afslanking van de provincies zouden we van het provinciebestuur verwachten dat het een klein beetje naar de toekomst kijkt en meedenkt wat die toekomst kan brengen. Met andere woorden: als men vasthoudt aan een beleid van statutaire medewerkers, dan leg je een hypotheek op de toekomst.

Want je zadelt de medewerkers op met vastbenoemde collega's die je niet kunt ontslaan als ze een tijd later niet meer gemotiveerd zijn en niet meer meewerken zoals je dat van hen zou kunnen verwachten. Dat kun je bezwaarlijk verantwoord beleid noemen.

3. Door het statuut van statutaire ambtenaren te beloven krijgen we tenminste kandidaten voor onze vacatures. Ja, waar zijn we mee bezig? Dit is de omgekeerde wereld. Je verwacht dat kandidaten zich aanbieden omdat de job of de werkgever hen aanspreekt. Niet omdat ze kunnen kiezen voor levenslange jobzekerheid. Als loon en werkzekerheid de enige of voornaamste motivatie zijn om te solliciteren, dan ben je bijna zeker van ongemotiveerde medewerkers. Want wat gaat hen nog motiveren om een extra mijl te lopen? Het probleem zit dus ergens anders. Is die vacature niet aantrekkelijk? Is de organisatie niet aantrekkelijk? Kan ik misschien geen inhoudelijke uitdagingen bieden aan de kandidaten? De gedeputeerde gaf tijdens de Derde Commissie nog het ongelukkige voorbeeld dat er wel respons kwam op vacatures voor ICT-functies als er sprake was van vaste benoeming. Ja, dat is nu wel het domein waar ik een beetje ervaring in heb en waar je bij uitstek technische expertise verwacht. Zelfs voor junior-functies als je spreekt van twee jaar ervaring. Je verwacht dan technische expertise, een zekere ervaring met bepaalde ICT-domeinen, en een continue 'eagerness' zoals ze dat noemen, een nieuwsgierigheid, een goesting, om mee te zijn met snel evoluerende ICT-technologie. Maar wat gaat de mensen motiveren om die inspanning te leveren als die alleen afkomen op een vaste benoeming? Dan kom je op een punt waarop je moet zeggen: ja, hij of zij is niet meer mee, maar het is een statutaire medewerker, wat doe je eraan? Ik spreek uit het echte leven. Ik word er dagelijks mee geconfronteerd. En als het echt waar zou zijn dat kandidaten alleen maar opduiken als je een vaste benoeming belooft, hoe komt het dan dat er bij de provincie Antwerpen en de provincie Vlaams-Brabant wel kandidaten zijn? En dat er veel kandidaten zijn? Is het dan geen tijd om ook eens in eigen boezem te kijken en te onderzoeken wat er dan wel mis is?

Mijn conclusie. Eén. Een statutaire medewerker is helemaal niet goedkoper dan een contractuele, integendeel. U betaalt wel degelijk zelf voor zijn pensioen en zelfs bij volledige ziekte moet u volledig 100% blijven betalen. Twee. Een statutaire medewerker is bovendien duurder, want je verliest alle flexibiliteit. Je kunt die niet ontslaan als hij slecht zou presteren. Dus met andere woorden: je moet die op een andere functie zetten, blijven betalen en die oorspronkelijke functie aan iemand anders geven. Dat is niet goedkoper. Dat is duurder. Ten derde. Als er enkel kandidaten komen opduiken als ge een vaste benoeming belooft, dat is een drogredenering. Het probleem ligt waarschijnlijk in de aantrekkelijkheid van de job of de organisatie. Met een beetje goede wil zou je kunnen zeggen dat een vaste benoeming een beloning kan zijn voor een trouwe, gemotiveerde contractuele medewerker. Ik wil ook wel eens meedenken. Maar of dit nu zo een groot verschil maakt, dat is de vraag. Want er zijn voldoende studies gebeurd naar bijvoorbeeld loonsverhoging. Het is duidelijk aangetoond dat het effect van loonsverhoging maar op zeer korte termijn is. Op lange termijn, na drie of zes maanden, ben je dat vergeten. Met andere woorden: naar mijn gevoel is een vaste benoeming niet te verantwoorden naar toekomstige generaties. Je haalt je bewust langetermijnkosten op de hals van onze kinderen. Je creëert een personeelsbestand dat weinig flexibiliteit biedt wanneer men geconfronteerd wordt met veranderende situaties of gedemotiveerde medewerkers. En je wilt medewerkers nog eens gaan lokken met zo een vaste benoeming, wat eigenlijk geen langetermijneffect heeft. Kortom, ik vind dit geen verantwoord personeelsbeleid. Nu, voor ik afrond, de heer de voorzitter, wil ik nadrukkelijk nuanceren dat statutaire medewerkers voor mij niet per definitie ongemotiveerde medewerkers zijn of slecht presteren. Ik wil dat echt formeel zo zeggen. De persoon die mij met deze tussenkomst daarvan zou betichten dat ik dit zou beweren of insinueren, is intellectueel oneerlijk en gaat de ware inhoud van het debat uit de weg. Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. De heer Maes.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ik was toch een beetje verwonderd over de tussenkomst van mijn voorganger. Als federaal ambtenaar, vast ambtenaar, zou ik daarop willen reageren. Uiteindelijk ging u het iets nuanceren. Ik vond het toch raar. Maar ik ga er niet op reageren. De gedeputeerde gaat er wel op reageren.

Ik ga over iets anders beginnen. We hebben het in onze fractietussenkomst al even aangehaald, over Het Nieuwe Werken. Maar ik wil er nog even op ingaan en er een aantal vragen over stellen. Uit de voorbije

DEBATTEN

jaren heb ik vooral het volgende onthouden wat betreft Het Nieuwe Werken. Voor ons provinciebestuur is het geen doel op zich, maar een middel dat bijdraagt aan een klantgerichte, efficiënte en wendbare organisatie waar het goed is om te werken. Wie kan hier tegen zijn? Medewerkers centraal stellen, hen verantwoordelijkheid geven en onze werking daar ook op organiseren. Het thuiswerken zit in de lift. Thuiswerken raakt meer ingeburgerd, maar Het Nieuwe Werken is meer dan dat. Het is een nieuwe visie waarbij resultaten, vertrouwen en tevredenheid van de medewerkers centraal staan. We kennen allemaal de grote voordelen van Het Nieuwe Werken, zoals een hogere productiviteit van de werknemers, een hogere tevredenheid van de werknemers en meer flexibiliteit van het beleid en de werknemers zelf. Ook daarvan heb ik in de commissie getuigd als federaal ambtenaar van financiën, wat dat inhoudt en hoe motiverend dat is. Welke initiatieven staan nog gepland voor 2016? Wat houdt flexibel werken precies in voor ons provinciepersoneel? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, de heer Maes. Daarna luisteren we opnieuw naar mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Dank u wel, voorzitter. Is early adoptership de weg van de toekomst? Dat is de vraag. Early adopters lopen altijd in de kijker. Ze krijgen al eens bewonderende blikken en goedkeurende knikjes wanneer ze vol trots vertellen hoe snel ze mee zijn met de nieuwste technologische snuffjes en toepassingen. Early adopters effenen het pad voor de mensen die uiteindelijk hun slimme keuzes zullen volgen. Zij nemen de kinderziektes er met een licht ongenoegen mee, maar ach, ze kunnen wel tegen een stootje. Gelukkig houden ze die nieuwste technologische snuffjes enkel voor zich omdat het anders niet meer zo exclusief is als anderen dat ook beginnen te gebruiken. De ontwikkelaars van deze nieuwe technologieën zijn maar wat happy met deze early adopters. Ze zijn de proefkonijnen en met hun feedback kan de technologie op punt gesteld worden voordat het door het brede publiek in de armen wordt gesloten. Als het door het brede publiek in de armen wordt gesloten, want dat is natuurlijk het risico dat de early adopter er ook met een licht ongenoegen bij neemt. Misschien slaat het helemaal niet zo aan als een bom en sterft het product een stille dood en daar gaat dan die sterke uitspraak 'ik gebruik dat al jaren'. Klinkt het u bekend in de oren? Want aan het begin van deze legislatuur werden wij gedwongen in een verhaal van early adoption met de gloednieuwe tablet-, laptoptoestellen van Samsung met toen het nagelnieuwe besturingssysteem Windows 8 van Microsoft. Ik weet niet of het helemaal waar is, maar ik durf te denken dat de gedeputeerde voor ICT er ongetwijfeld her en der eens mee heeft uitgepakt. Peperdure toestellen, was het niet 2500 euro per stuk, zijn uiteindelijk door Samsung nooit op de markt gebracht. Nooit in productie gegaan en afgeschreven als niet-levensvatbaar product. Windows 8 werd omschreven als een van de slechtste versies van Windows ooit. En wij zitten er mee. Wie van jullie heeft met die toestellen nooit problemen gehad? En dan hebben we het nog niet over de vele uren die de mensen van de ICT-dienst daarvoor hebben moeten vrijmaken van hun schaarse tijd. Maar iemand moet toch de eerste zijn, hoor ik u denken. Dat klopt. En dan hoop je maar dat er lessen uit getrokken worden. Lessons learned, na ieder project. Bijvoorbeeld: wat is de impact geweest op de gebruikers? Is die niet wat groot geweest? Misschien kunnen we in een operationele omgeving beter kiezen voor een proven technology, een betrouwbare technologie die zich al meermaals bewezen heeft. En welke soap hebben wij de voorbije maanden mogen aanschouwen? Een nagelnieuw stem- en conferentiesysteem van Telefic. Het staat allemaal voor uw neus. Dat bij ons bij de provincie Oost-Vlaanderen voor het eerst in de hele wereld werd geïmplementeerd. En opnieuw worden alle mandatarissen gedwongen in de rol van een proefkonijn. Hoewel wij daar geen zin en geen tijd voor hebben om de kinderziektes erbij te nemen. En dat de gedeputeerde indruk mag gaan maken bij zijn collega-gedeputeerden en ministers, dat kan misschien wel tof zijn voor u, maar wij zaten maandenlang wel met de gebakken peren. Ik zeg niet dat het zo is, maar ik kan het me wel voorstellen. Dan hebben we het hier nog niet gehad over de vele uren die de mensen van ICT in hun schaarse tijd mogen gebruiken. De lijst van ICT-projecten is lang. U heeft hem voorgelezen. Ik kijk al uit naar het volgende project waar we ongevraagd proefkonijn mogen spelen. Of heeft de gedeputeerde voor ICT intussen zijn les geleerd? Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Dan geef ik het woord aan mevrouw Verhoeve.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik ga proberen iets positiever te zijn. De uitdagingen voor lokale besturen op het vlak van digitalisering en eGovernment nemen elke dag toe, dat weten we. De meeste van deze lokale besturen ondervinden zelfs met ondersteuning van externe consultancy moeite om voor de eigen werking en de dienstverlening aan burgers en bedrijven op deze uitdagingen een passend antwoord te bieden. Samenwerking op een bovenlokale schaal kan hier mogelijk een antwoord bieden. De provincie biedt nu reeds diensten aan via eGov. Onder meer op het vlak van informatieveiligheid en GIS kan het bijgevolg een optie zijn om de huidige dienstverlening te verruimen en de lokale besturen bij te staan om via een doorgedreven digitalisering de dienstverlening aan burgers en bedrijven efficiënter en klantvriendelijker te laten verlopen en voor de daarvoor noodzakelijke performante backoffices te helpen zorgen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Nu is het woord aan mevrouw Bruggeman.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, de heer de voorzitter. Collega's. Ik ga starten met de vraag van Jeroen Lemaitre over het nieuwe provinciehuis. Het statement is gemaakt. Als fractievoorzitter hebt u ook uw statement gemaakt. Er is al geantwoord door de gedeputeerde, dus ik denk dat ik daar niet meer moet op ingaan. De standpunten zijn daarover bekend. Het enige wat ik misschien nog kort wil aangeven: als je cijfers uit tabellen haalt, soms hebben die meerdere rijen en moet je dat optellen. Maar zoals aangegeven, ik zal zeker in de maand februari, ik denk dat het reeds aangekondigd is, jullie op de hoogte brengen van de laatste stand van zaken met betrekking tot de Leopoldskazerne in een extra commissie daaromtrent. Collega Dhondt. Uw vragen in verband met de onzekerheid bij het personeel en wat we daaromtrent reeds gedaan hebben. We doen daar heel wat voor. In ieder geval hebben we steeds via het intranet alle personeelsleden op de hoogte gehouden van de stand van zaken. We hebben daar ook de frequentie vraag en antwoorden staan. Het is ook bijvoorbeeld een vast punt tijdens ons vakbondoverleg. Daarin geven we ook steeds de stand van zaken weer. Er is ook al een keer een informatievergadering geweest waar personeelsleden vragen mochten stellen. Dus we houden hen daarbij steeds op de hoogte van alle nieuwe zaken die we weten, van alle stappen die worden gezet, niet worden gezet, waar we nog niets over weten, maar we houden hen constant op de hoogte. In ieder geval ook de directeurs of de directe diensthoofden. Daar kunnen zij ook met vragen altijd bij terecht. Maar wat hebben we nog specifiek daarbij gedaan? In de deputatie van 15 oktober hebben we een nota gebracht waarin we een aantal maatregelen hebben opgenomen die als doel hebben om de betrokken personeelsleden te ondersteunen en bij te staan. Zowel op administratief, technisch als ook op menselijk vlak, ook al is er nog heel wat onduidelijkheid. Wat omvatten die maatregelen? Dat is onder andere versterken van de individuele ondersteuning. We hebben een loopbaanbegeleider. Wel, zij kunnen daar ook altijd bij terecht. Dus we zijn dat extra gaan stimuleren. Ook het versterken van iedere individuele loopbaanbegeleiding. Dus de individuele noden worden opgelijst. Waar ze vragen hebben, kunnen ze zicht krijgen op bepaalde vacatures die lopende zijn. Sollicitatietraining. Als ze zeggen: ik wil iets anders gaan doen. Ondersteuning die we daarbij bieden om zich te positioneren in dit verhaal.

Nu, we zetten ook in op interne mobiliteit. Die maatregel hadden we reeds vooraf intern afgesproken. Bijvoorbeeld als mensen op pensioen gaan en we willen die functie verder invullen. Of mensen gaan weg naar een andere dienst. Dan geven wij voorrang aan interne mobiliteit. Dat is natuurlijk essentieel. Vandaar dat ik zeg: interne loopbaanbegeleiding. Soms moet je mensen daar een beetje bij aansturen. Voor welke functies kan ik eventueel in aanmerking komen? Dus zij kunnen een beroep doen op onze dienst. Zelfs ook het aanbieden van externe loopbaanbegeleiding. Dus dat is ook een extra mogelijkheid die wij daarbij voorzien. Over die maatregelen voorzien wij bijkomend informatiemomenten. Het is zelfs zo dat de infosessies bij de verschillende sectoren nu lopende zijn, waarbij alle maatregelen uitgelegd worden, waar ze individuele vragen kunnen stellen. Nu, uiteindelijk geeft ons dat ook informatie. Want het is door die vragen te stellen dat wij op zaken komen waarvan wij zeggen: die moeten we misschien toch wel meenemen in het gesprek met Vlaanderen om te regelen in het wettelijk kader. Het wettelijk kader dat er nog altijd niet is. Dat wil ik toch nog even benadrukken. Ik denk dat het een noodzakelijke voorwaarde is om het transitietraject op gang te zetten, dat je tussen de twee overheden een wettelijk kader creëert. Wel, dat is er tot op vandaag nog altijd niet. Zoals gezegd is er heel wat communicatie. Het

DEBATTEN

intranet wordt daarbij zeer zeker gebruikt. Veelgestelde vragen. Er is ook iemand specifiek aangeduid naar wie men kan bellen. Dus we zetten heel erg in op communicatie en op ondersteuning van onze mensen.

Dan de bedenking van collega Nys in verband met statutaire aanwervingen. Ja, ik kan beginnen, en dat is correct, dat hebben we in de commissie niet gezegd, maar te wijzen op het belangrijkste. En dat is de regelgeving die er is. Ik denk dat wij gebonden zijn aan het provinciedecreet. En ik wil hier even gewoon letterlijk zeggen wat in het provinciedecreet in artikel 100 vermeld staat. Dat is dat statutaire aanwerving de regel is en contractuele tewerkstelling de uitzondering. Ik denk dat dat het belangrijkste antwoord is en het is correct, dat was niet gegeven in de commissie, maar daar wil ik u toch op wijzen. U haalde in hetgeen ik op papier had gekregen aan dat de provincie nog niet mee is met de tendens die bij andere provincies wordt gevolgd. Wel, ik wil u gerust de cijfers geven van de andere provincies. Wij zitten op dit moment aan 55% statutaire tewerkstelling en 45% contractuele tewerkstelling. U haalt onder andere het voorbeeld aan van Vlaams-Brabant, waar 63% statutaire tewerkstelling is en 37% contractuele. Dus veel meer dan bij ons. Dus ik denk niet dat dat een goed voorbeeld is. Antwerpen, 45% statutaire, 55% contractuele. Limburg 41% statutaire, 59% contractuele. West-Vlaanderen 59% statutaire en 41% contractuele. Dus behalve Vlaams-Brabant situeert het allemaal rond ongeveer de helft. De ene keer wat meer, de andere keer wat minder. Dat is logisch, omdat wij daarbij gebonden zijn aan het provinciedecreet. Wil dat zeggen dat wij altijd statutairen aanwerven? Nee, uiteraard niet. Waar het wenselijk is kiezen wij ook bewust voor contractuele functies. Denk maar aan zaken waarvan we weten dat ze op termijn gaan verdwijnen. Voor een aantal zaken waar het snel wisselend kan zijn, doen we het ook. Projecten uiteraard, omdat je daar specifiek gebonden bent aan de tijd. Maar we doen dat zeer zeker. Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om erop te wijzen dat wij binnen de provincie een zo ver als mogelijk gevorderde gelijkschaling trachten te bewerkstelligen tussen de contractuele en statutaire personeelsleden. We hebben dat zoveel als mogelijk trachten gelijk te trekken in onze rechtspositieregeling. Inzake verloning, verlofstelsel, toegang tot selectieprocedures en zo meer. Uiteraard hangen we voor een aantal zaken af van hogere overheden.

Nu, we hebben op de commissie een aantal elementen opgesomd. Uiteraard is dat een en/en-verhaal. Ik heb niet gezegd dat statutairen goedkoper zouden zijn. Maar wat ik toch even wil aanhalen, u haalt terecht aan: responsabiliseringsbijdrage. Maar het lijkt mij toch logisch dat we als bestuur zelf onze verantwoordelijkheid nemen en dat we die niet elders gaan leggen. Ik denk dat dat een stuk onze verantwoordelijkheid is die we daarin nemen. Dat lijkt mij zelfs ook goed beleid. Maar ik denk dat we daarin van mening zullen blijven verschillen. Een voordeel wat we aangehaald hebben, en waar u een beetje smalend over doet, gaat over de aantrekkingskracht. We hebben uitdrukkelijk gezegd: voor een aantal knelpuntberoepen kan een statutaire tewerkstelling net die doorslag gaan geven. Uiteraard hangt alles af van de jobinvulling en uw organisatie, maar een statutaire kan daar net dat tikkeltje meer geven. Ik kan mij toch niet aan de indruk onttrekken dat u ... Ik vraag mij af of er niet een onderliggende eerder partijgebonden bedenking in uw bemerking schuilt, namelijk dat in het kader van de afslanking van de provincies, in het kader van het proces dat opgezet wordt ... Een statutair personeelslid kan men geen opzeg geven. Een contractueel wel. Ik vraag mij af of dat niet aan de basis ligt van uw bedenking.

Dan de vraag van collega Maes in verband met het project Het Nieuwe Werken. Terecht. U haalt aan: het heeft verschillende invalshoeken. Enerzijds, waar u nu op focust, is de invalshoek vanuit het personeel. Daar zit ook nog een ICT-luik aan. Denk maar aan de digitale postkamer. Ook vanuit patrimonium wordt Het Nieuwe Werken opgevolgd. Denk maar aan de projectdefinitie omtrent de Leopoldskazerne. U haalt terecht aan: onze bedrijfscultuur evolueert naar de vier V's: verantwoordelijkheid, vertrouwen, verbinding en vrijheid. Nu, wat hebben wij reeds gedaan? We hebben een pilotproject opgezet, telewerken. Ik denk dat werken via pilotprojecten een goede manier van werken is. Je leert al doende door dingen uit te proberen, klankbordgroepen te organiseren en dat maakt dat je iets niet zomaar kopieert, maar dat je iets aanpast aan je eigen organisatie. Vandaar dat het telewerken nu volledig geïmplementeerd is. Waar hebben we het voorbije jaar aan gewerkt? Dat is het pilotproject rond het flexibel werken. Het is vooral de bedoeling om medewerkers, maar zeker ook de leidinggevenden te laten kennismaken en aanvoelen van: kan dit, kan dat niet? Welke voordelen heeft dit, welke nadelen heeft dit? Om dan, vertrekkende vanuit de nadelen, te gaan kijken om het systeem zo goed mogelijk op orde te zetten, zodat de voordelen de bovenhand hebben. Flexibel werken, het geeft aan dat medewerkers vertrouwen krijgen om in vrijheid hun uren flexibel in te vullen. Maar uiteraard staat daar tegenover dat zij verantwoordelijk zijn om ervoor te zorgen dat tijdens de openingsuren telkens ook iemand aanwezig is en dat de resultaten gehaald worden. Ik heb bijvoorbeeld al feedback gehoord vanuit een dienst die in het pilotproject is gestart en die gezegd heeft: we overleggen nu veel meer, want we moeten ervoor zorgen dat onze dienst bemand blijft, dat de dossiers gekend zijn door verschillende mensen als er vragen worden gesteld. Het brengt ook wel wat teweeg. Dus vrijheid gaat hand in de hand met verantwoordelijkheid. Ja, je hebt nu eenmaal vroege vogels en je hebt late vogels. Dus het feit dat je daar op in kunt spelen, iedereen heeft ook andere noden

die afhankelijk zijn van het gezin. Wel, we gaan de knelpunten van het flexibel werken trachten te detecteren door ons pilotproject. We willen daarbij onderzoeken wat de problemen zijn, om zo te trachten te kijken: welk afsprakenkader kunnen we maken, opdat we dit volledig kunnen doorvoeren binnen onze provincie? In december vorig jaar zijn we gestart met een eerste groep. Er is nadien een tweede groep van diensten bijgekomen. Dus in totaal zitten we aan 178 personeelsleden in het pilotproject. Eind dit jaar wordt het afgerond. Dan doen we een evaluatie van het proefproject, zodat we vanaf 2016 kunnen kijken of we dit al dan niet gaan uitrollen naar de gehele organisatie. Ik denk dat het goed is dat we de zaken via pilotprojecten niet zomaar 'copy paste' doen van zaken die elders gebeuren, maar dat we kijken: op welke manier past dit binnen onze organisatie, wat zijn de knelpunten en hoe kunnen we dit opnemen in ons kader?

De heer voorzitter

Gedeputeerde Versnick.

De heer gedeputeerde Versnick

Voorzitter, collega's. Ik ben aangesproken in verband met het early adoptership. Mevrouw Nys, het is voor de dienst ICT zeker geen doelstelling om te fungeren als early adopter, integendeel. Ik wil benadrukken dat dit ook voor mijzelf geldt. Ik zal dit er nadrukkelijk aan toevoegen, omdat u in uw verhaaltje dat u hier vertelt, want het is een verhaaltje dat niet onmiddellijk veel rekening houdt met realiteit, dat u eigenlijk aangeeft dat het mijn hubris zou zijn die impact te hebben op de beslissingen die we nemen inzake het aankopen van IT. Ik betreur dat. Voor alle goede orde bevestig ik nog even dat het zeker mijn doelstelling niet is om als early adopter te gaan optreden. Als dienst ICT tracht men steeds te kiezen voor producten die reeds enige tijd in de markt staan. En op die manier worden de kinderziektes en het vele werken om ze te verhelpen, vermeden, en streeft men naar een zo groot mogelijke bedrijfszekerheid. Het is evenmin de doelstelling van de dienst ICT zich te laten leiden door hypes van de markt. Een keuze wordt gebaseerd op gefundeerde argumenten, voordelen dus, en niet omdat iedereen het doet. Telkens kiezen voor het allernieuwste brengt voor de dienst alleen maar extra problemen met zich mee. Bij de toewijzing wordt geopteerd voor een functionele en betrouwbare oplossing bij een degelijke en betrouwbare partner of integrator zonder de eigen dienst nodeloos extra te belasten met problemen ten gevolge van hypes of gloednieuwe producten die hun waarde nog niet bewezen hebben. U haalt twee voorbeelden aan. Wat het eerste voorbeeld betreft, u denkt dat ik daar mee gaan stoeven ben links of rechts, maar ik zou dat niet gedurfd hebben, want het is mijn beslissing zelfs niet geweest. Die zaken waren hier klaar op het moment dat de nieuwe provincieraadsleden aantraden. U zou toch moeten beseft hebben dat die zaken hier niet onmiddellijk konden geweest zijn met een deputé die net in functie was gekomen. Toch even over de lichtzinnigheid van uw beschuldigingen, want ik kan het niet anders noemen dan beschuldigingen. Om aan te geven hoe lichtzinnig u over een aantal zaken bent. Wat de dienst mij erover zegt, is dat de Samsung-tablets destijds een opportuniteit leken gelet op de mogelijke combinatie van tablet en notebook. Het probleem in deze toestellen is gecombineerd door de gebrekkige werking van Windows 8 van Microsoft en een bedroevende dienstverlening van de fabrikant, Samsung. Beide, en daarover zult u het met mij eens zijn, gereputeerde merken. Ondertussen wordt vastgesteld dat vele leveranciers sterk inzetten op dit type toestellen en dat het verschil met de klassieke ultrabook intussen weggeëbd is, zo niet onbestaand. Denk aan HP, Dell, Microsoft Surface enzovoort. Inmiddels is Windows 8 vervangen door Windows 10 en lijkt alles enigszins gestabiliseerd. De ondersteuning van Samsung blijft ronduit slecht. Voor de schermen en dockingstations worden geen drivers meer ontwikkeld, wat een omschakeling naar Windows 8 momenteel blokkeert. En ik herhaal, we hebben hier geopteerd voor Samsung. Ik denk dat dat een van de wereldmerken is inzake dergelijke toestellen van wie je redelijkerwijs mag verwachten dat je een deftige support zou krijgen. Het tweede voorbeeld dat u aanhaalt is de aanschaf van de steminstallatie Televic. Hier was noch bij de dienst, noch bij mezelf, bekend dat ons bestuur de enige organisatie was die deze combinatie van stemmen en conferencing bestelde. Ik kan u garanderen: het is niet op mijn aanbeveling, noch op mijn stoeven dat de NATO beslist heeft om dezelfde toestellen aan te schaffen. Ik wil daar zeer bescheiden in zijn, ik heb daar geen aandelen in gehad. Ik heb geen aanbeveling gedaan. Ik ben daar niet mee gaan boosten bij de NATO. Het is zonder mijn aanbeveling dat zij dezelfde beslissing hebben genomen. Er werd geopteerd voor een actuele techniek met grote flexibiliteit. Mede omdat door het bedrijf werd aangegeven dat het volledig overschakelde naar de aangeboden variant. Er wordt eveneens betoogd dat de installatie nog vele jaren dienst moet doen en recupereerbaar moet zijn voor het nieuwe provinciehuis.

DEBATTEN

Er wordt besteld bij een, denk ik, gerenommeerd leverancier, overigens de enige aanbieder met referenties en ervaring op het vlak van stemmen. In dit geval werd een testopstelling gevraagd en aangetoond aan het uitgebreid bureau. Uit niets bleek dat het bestuur zou fungeren als early adopter en tijdens de demonstratieproefopstelling kwamen evenmin technische problemen naar voren. U weet overigens dat op dit ogenblik nog altijd niet de eerste euro betaald is aan dit systeem en dit zal ook maar gebeuren, zoals u weet, in functie van het perfect functioneren van het systeem.

Ik heb u uitgelegd dat wij als dienst ICT niet als doel hebben te functioneren als early adopter. Bovendien moeten wij rekening houden met de Wet overheidsopdrachten, waardoor de keuze ook niet altijd even vrij is. Wel kan ik benadrukken dat de dienst ICT zelden meegaat met hypes op de markt, omdat deze vaak eerst moeten stabiliseren alvorens ze efficiënt en kostenefficiënt kunnen worden ingezet.

Nu heb ik nog een lijst, en ik kijk even naar de leden en ik breng in herinnering het verzoek van de voorzitter van de Tweede Commissie, van zestien bestellingen, waar ik u net het tegenovergestelde kan bewijzen, dat we inderdaad geopteerd hebben voor zaken die stabiel waren. Zestien dossiers waarmee ik u kan aantonen dat we niet meegegaan zijn in hypes, waar een aantal andere besturen wel in meegegaan zijn. Ik kijk even naar de voorzitter. Vindt de voorzitter het nodig, of denkt u dat het redundant zou zijn, mocht ik deze zestien voorbeelden nog eens naar voren brengen?

De heer voorzitter

Ik denk, gedeputeerde, dat we hier moeten denken aan het verhaal van de Bijbel en van de Bijbels die verkocht werden en dat we ons moeten matigen.

De heer gedeputeerde Versnick

Ja, voorzitter, maar u zult toch wel begrijpen dat ik enigszins in mijn wiek geschoten ben over de wijze waarop men een en ander heeft voorgesteld. Maar uit respect voor de collega's zal ik niet die zestien voorbeelden volledig toelichten. Ik zal vragen dat ze gehecht worden bij het verslag, zodanig dat er toch uit blijkt, en bewezen wordt, dat wij geen early adopters zijn. Dat wij de moeilijke evenwichtsoefening maken tussen maken dat we nieuwe performante apparatuur hebben enerzijds, maar anderzijds dat het apparatuur is die links en rechts is uitgetoetst en dat we geen last hebben van de kinderziektes van apparatuur.

Dan hadden we de vraag van collega Maes die inmiddels overgenomen is door collega Verhoeve. Daar kan ik u zeggen dat ik zeer tevreden ben met de vraag, want inderdaad, ons intern verzelfstandigd agentschap eGov biedt al geruime tijd ICT-gerelateerde ondersteuning aan lokale overheden in Oost-Vlaanderen. Ik ga een kort overzicht geven. Ik zou toch willen benadrukken dat bij elk bezoek dat we brengen aan een gemeente in het kader van de ronde van de gouverneur, dat er telkenmale in elke gemeente de hoogste tevredenheid geuit wordt over de ondersteuning die zij als broodnodig ervaren. Het zijn er twee in de culturele sector en drie bestaande in de loutere ICT-sector. Ik ga proberen kort te zijn, voorzitter. Die van de culturele sector en voor Ovinob. Vandaag zijn alle 64 Oost-Vlaamse openbare bibliotheken aangesloten op de provinciale centrale catalogus en 62 bibliotheken gebruiken het provinciaal bibliotheekstelsel. Ook Gent, maar daar stelt zich natuurlijk de vraag: gaan zij dit nog doen? Gent had het voornemen om ook aan te sluiten in dit systeem. Dan hebben we nog een kleinere gemeente waar de bibliothecaris nog altijd niet overtuigd is, maar we zijn er nog aan aan het werken. Erfgoedinzicht, een prachtig project dat we samen met de provincie West-Vlaanderen uitbouwen. We gaan naar een gebruiksvriendelijk registratiesysteem om alle zaken van erfgoed te gaan registreren. In 2013 heeft er ook een traject voor de integratie van het religieus erfgoed plaatsgevonden. We hebben ook goede samenwerking met lokale overheden. We hebben twee profielen die we aanbieden, want de gemeenten hebben dikwijls onvoldoende deskundige profielen. We hebben een GIS-coördinator op A-niveau en een GIS-operator op C-niveau. Momenteel werken we op reguliere basis met twintig gemeenten inzake GIS en met vijf gemeenten voor projecten. We hebben dan ook nog een ICT-samenwerking, een algemene ondersteuning van ICT voor gemeenten. Vandaag zijn er vijf ICT-deskundigen die ongeveer zestien besturen helpen om hun ICT-programma's of ICT-platformen naar een hoger niveau te tillen. Ook hier is een sterke vraag en is onze aanbeveling aan gemeenten om een individuele vraag te gaan samenbrengen, zodanig dat we groepen van gemeenten zouden kunnen gaan ondersteunen. We stellen ook vast, daar waar de eerste vragen van zeer kleine gemeenten kwamen, dat nu door de complexiteit steeds meer grotere gemeenten ook bij ons komen aankloppen om die ondersteuning te gaan krijgen.

Tot slot het veiligheidsconsulentschap, ons meest recente samenwerkingsproject. Momenteel leveren we met 5 consulenten in 35 gemeenten en 16 OCMW-besturen het veiligheidsconsulentschap af. Ik denk dat het ook belangrijk is voor de gemeenten dat ze maken dat hun informatica op een degelijke en goede manier is beveiligd. U ziet dat zit in de stijgende lijn. We hebben dus ook het voornemen om in de eerste helft van 2016 de lokale besturen te bevragen naar hun tevredenheid over de bestaande samenwerking, te bevragen naar hun intenties en te bevragen naar de rol die zij denken dat de provincie hierin zou kunnen spelen. Ik heb u al gezegd dat we zowel intern als extern een grotere en meer globale aanpak van de verschillende domeinen willen evalueren, zodanig dat we op een nog efficiëntere manier de lokale digitalisering kunnen ondersteunen.

Nog een nieuwtje. In 2016 gaan we ook samenwerken rond administratieve archiveringen. Dus ook hier hebben we een samenwerking met de provincie West-Vlaanderen enerzijds en Digipolis anderzijds voor het gezamenlijk aankopen van een archiefbeheersysteem. Want ik denk dat dat ook een van de problemen is die lokale entiteiten hebben. Digitaal werken is één zaak, maar dan moet je ook nog kunnen digitaal archiveren. Hierin gaan we dus ook een aanbod kunnen doen in de loop van dit jaar.

Tot slot staan wij open voor suggesties. Als er vragen of opmerkingen zijn is de piva eGov altijd beschikbaar om in te gaan op suggesties of aanbevelingen. Tot daar mijn antwoorden, voorzitter.

De heer voorzitter

Goed. Ja, mijnheer de fractieleider.

De heer Lemaitre

Het is gewoon een praktische opmerking en niet dat het mij stoort, maar ik stel vast dat zelfs als iedereen die hier nu is, ook blijft zitten, we eigenlijk niet meer in aantal zijn om officieel verder te vergaderen.

Ik wou het maar even opmerken dat dat een gegeven is. Het maakt mij niet uit dat we verder doen. Maar eigenlijk zijn we nu niet meer officieel in aantal om te kunnen verder doen.

De heer voorzitter

Wij zijn niet meer officieel in aantal, de heer de fractieleider, om te beslissen. Maar wel om te debatteren. We kunnen perfect geldig vergaderen op dit ogenblik, maar we kunnen niet beslissen. Dat is het probleem. Maar ik denk, als men honderd tussenkomsten indient en men wil die afhandelen, dan moet men geduld hebben. En iedereen neemt zijn tijd, maar heeft geen tijd ervoor wanneer de anderen hun tijd nemen. Dat is een beetje het probleem natuurlijk. Ik heb daar geen probleem mee. Ik wil rustig de agenda verder afhandelen. Ik vind het ook spijtig dat er zo weinig aanwezig zijn. Maar ik was net van plan om het voorstel te lanceren na het afhandelen van dit punt om nog communicatie en interbestuurlijke samenwerking af te handelen en daarna te zeggen: morgen vergaderen we tot ongeveer 18.00 uur. En volgende week dinsdag vergaderen we tot de finish. En we voorzien boterhammen en we houden een avondvergadering. Een avondvergadering, dat is een namiddagvergadering, zodanig dat iedereen en alles aan bod kan komen en op voorhand weet: het gaat lang duren. Morgen zal het juist hetzelfde zijn als vandaag, om 18.00 uur, en ik zie geen enkele fractie met de helft van zijn leden – daar toch wel. Die is nog juist met de helft van de leden. Maar heel wat fracties zitten ook niet meer met de helft van hun leden. Daar zit nog juist de helft inderdaad. Maar ik heb koppen zitten tellen en ik kwam nog aan 29 op een gegeven ogenblik. Want ik zit ook te tellen, de heer Lemaitre. Vandaar dat ik voorstel dat we vandaag nog tot en met communicatie afhandelen en interbestuurlijke samenwerking. Morgen stoppen we rond 18.00 uur. En dat we zeggen: volgende week dinsdag gaan we door, ook met een avondzitting en we zorgen voor een boterham tussendoor en we schorsen een keer rond 18.00 uur, 18.30 uur. Ik zal per mail de raadsleden daar later over verwittigen. Ik ga nu kijken of ik dit punt van mevrouw Bruggeman en de heer Versnick kan afsluiten na die antwoorden. Mevrouw Nys, u hebt nog een repliek.

Mevrouw Nys

Dank u wel, voorzitter. Eerst voor gedeputeerde Bruggeman. Ik had het provinciedecreet ook gelezen en dat is inderdaad van de jaren stillekes. In de praktijk wordt dat niet meer toegepast. Nu, het feit dat u die cijfers benoemt, is heel interessant.

DEBATTEN

[interruptie, zonder microfoon, 4:29:50]

De heer gedeputeerde [naam niet genoemd]

Voorzitter, dat is een goede suggestie. We zullen zeggen dat mevrouw Nys ons adviseert op het provinciedecreet.

De heer Jeroen Lemaitre

Voorzitter, ik zou zeggen dat de gedeputeerde de raadsleden laat uitpraten als zij het woord hebben.

De heer voorzitter

Mevrouw Nys, zegt u rustig uw ding.

Mevrouw Nys

Dank u, voorzitter. Dank u, fractieleider. Ik zeg maar wat er in de praktijk gebeurt en wat er ook in diverse bronnen op het internet wordt geschreven. Maar internet is niet de waarheid.

De cijfers die u noemt, zijn zeer interessant. 55% statutaire hier bij ons, 73% in Vlaams-Brabant, 45% in Antwerpen. In Vlaams-Brabant en Antwerpen heeft men ervoor gekozen om die cijfers af te bouwen, om doelbewust enkel nog contractuelen aan te treffen. Dat is een langetermijnvisie. Het is het beleid dat telt en niet zozeer de situatie 'as is', maar de situatie 'to be'.

Het feit dat u enkel contractuele aanwervingen doet voor tijdelijke of wisselende functies is een beetje jammer, want daarvan weet je dat ze sowieso op een bepaald moment verdwijnen. In de RPR, oké, dat is leuk dat u streeft voor gelijke rechten, dat doen ze denk ik overal wel. Ik ben ook blij dat gedeputeerde Bruggeman gedeputeerde Vercamer heden heeft gecorrigeerd inzake het fenomeen dat een statutaire al dan niet goedkoper zou zijn. Ik ga niet herhalen wat ik vind van de drogredenering dat een statutaire functie beloven meer mensen lokt. Maar de laatste opmerking die u heeft gemaakt, bevat een zekere vorm van waarheid, mits juist geïnterpreteerd. U zei dat er een verband was tussen het standpunt van N-VA en onze minister Homans om de provincies af te slanken. Als je nu eenmaal bepaalde bevoegdheden naar een ander niveau tilt of verschuift, dan heb je minder personeel. Dan heb je minder behoefte en ga je dus ook minder personeel nodig hebben in de ondersteunende diensten. Dat is iets dat de provincies zelf zouden moeten incalculeren. Dus ik vind dat het van gezond verstand getuigt als je dat gaat toepassen.

Dan het antwoord van gedeputeerde Versnick. Ik ben blij te horen dat noch ICT – maar dat wist ik al – noch uzelf in uw rol, laat mij daar duidelijk over zijn, early adopter onderschrijft. Dat is een geruststelling. Maar dan vraag ik mij af wie die beslissing wel heeft genomen. U verwijst naar uw voorganger. Prima, inderdaad, dat had ik over het hoofd gezien. Mea culpa, ik ben niet te benauwd om dat toe te geven. Maar misschien moeten de andere gedeputeerden die in de vorige deputatie zaten zich een beetje aangesproken voelen bij de keuze voor het hybride toestel, want Samsung was in 2013 allesbehalve marktleider voor laptops. U zei: we wisten niet dat we de eerste waren. Maar u zegt nu dat het bij de actuele overheidsopdrachten voor ICT als een criterium is opgenomen dat het proven technology moet zijn – ik ben zeer blij dat te horen, waarvoor dank.

De heer voorzitter

Goed. Wenst de deputatie daar nog iets aan toe te voegen? Gedeputeerde Versnick.

De heer gedeputeerde Versnick

Uiteraard was ik niet betrokken bij het proces, mevrouw, maar ik kan u wel zeggen dat ik mij intussen grondig gedocumenteerd heb. Misschien een element dat ik niet aangegeven heb inzake Samsung, maar

dat is iets dat overlegd is in de commissie waarin alle provinciefracties vertegenwoordigd waren, meerderheid en oppositie. Op eenstemmig advies van meerderheid en oppositie is de beslissing genomen om te opteren voor Samsung. Ik heb dat enkel willen zeggen in het kader van uw gepersonaliseerde verhaal. Want uiteraard is het zo dat ik alle beslissingen dek die genomen zijn. Ik heb niets willen afwentelen van mezelf. Ik heb het enkel gezegd omwille van uw toch wel vrij persoonlijk gebrachte verhaal.

De heer voorzitter

Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik zou collega Nys haar woorden willen gebruiken. Ze heeft op het einde van haar eerste tussenkomst gezegd: je moet intellectueel eerlijk zijn. Dat was een vingerwijzing naar wat we misschien zouden kunnen gaan zeggen. Wel, mevrouw Nys, ik vind dat u zelf ook intellectueel eerlijk moet zijn. Als u weet dat er een provinciedecreet bestaat is het maar al te gemakkelijk om dat achteraf te zeggen en dat niet in uw initiële vraag te laten aan bod komen. U verdraait dan ook nog eens de woorden. Ik heb niet collega Vercamer verbeterd. Het enige wat ik gezegd heb, is dat dat niet mijn woorden waren. Dus wees alstublieft intellectueel eerlijk. Dat is een oproep die ik nu doe. En door uw reactie op de vraag die ik gesteld heb, geef je eigenlijk een bevestigend antwoord. Wij moeten meer contractuelen voorzien in het kader van het project van de afslanking van de provincies omdat men dan in Vlaanderen mensen makkelijker kan gaan ontslaan. Dat is wat u nu hebt gezegd. Voilà, ik denk dat dat alles is wat ik daarover wil zeggen.

De heer voorzitter

Goed, er is woord en wederwoord geweest. Mevrouw Nys, u hebt twee keer het woord gehad. Het zou oneerlijk zijn tegenover de andere collega's die ik beperk tot twee keer het woord te nemen. We gaan dan over tot het volgende hoofdstuk, zijnde communicatie. Het woord is eerst aan mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

Voorzitter, ik kan heel kort zijn. Ik moet zeggen: ik had een vraag, een aansporing ten aanzien van regiomarketing, maar die is eigenlijk overbodig geworden aangezien in de algemene toelichting namens de deputatie reeds het belang en de nieuwe oriëntatie van regiomarketing geduid werd. Dus daardoor is mijn vraag beantwoord.

De heer voorzitter

Goed. De heer Lemaitre, u hebt het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik heb een korte tussenkomst, een vraag, omtrent TV Provincieraad. Collega Evrard heeft het in zijn toespraak ook al aangehaald. We hebben de indruk dat TV Provincieraad veel beter zou kunnen. Dan heb ik het niet over de kwaliteit van de mensen die dat maken, voor alle duidelijkheid. Alleen stel ik mij de vraag: is dat een programma dat gemaakt wordt ter promotie van de provincie of is dat een nieuwsprogramma? Persoonlijk lijkt mij dat het een nieuwsprogramma is, of althans zou moeten zijn. Ik weet dat de vergelijking zeer kort door de bocht is, maar eigenlijk zouden we een soort provinciaal Villa politica moeten hebben. Ik weet wel dat het zeer kort door de bocht is, maar ik denk dat het belangrijk is dat TV Oost en RVS de redactionele vrijheid zouden moeten hebben, de journalistieke vrijheid om te kijken, zelf, zonder enige inmenging van wie dan ook: wat staat er op die

DEBATTEN

raad, wat willen wij in beeld brengen en met wie willen wij praten? Dat is hoe het in het parlement gebeurt, en ook in het Europees Parlement. Ik weet dat wij een iets kleiner niveau zijn, dus ik pleit niet voor live-uitzendingen voor alle duidelijkheid. Maar op zich is dat de insteek. Ik denk dat je van dat programma iets zou kunnen maken dat echt een nieuwsprogramma is waarin geen inmenging is van hieruit. Soms lijkt het een beetje op propaganda. Ik weet dat het een zwaarbeladen woord is. Maar als je een beetje slim bent, dan kun je op voorhand inschatten: als ik daarover een vraag stel en ik formuleer ze juist, zodat de deputatie een goed antwoord kan geven waarmee ze zelf ook 'in the picture' komt, dan is de kans heel groot dat die vraag in TV Provincieraad zal zitten. Dat is redelijk voorspelbaar. Je kunt dat een beetje richten. En eigenlijk zou dat onafhankelijker moeten zijn en zouden we echt een soort nieuwsprogramma moeten hebben dat de actualiteit en de werkzaamheden van de raad in beeld brengt en dat uiteraard dan iedereen aan bod laat komen, al naargelang welke activiteit zich in de raad voordoet en welke punten interessant zijn. Ik wou meegeven in hoeverre het een optie is om dat in de toekomst zo te doen.

De heer voorzitter

Goed. Mevrouw De Cock.

Mevrouw De Cock

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Het is eens leuk om het laatste woord te hebben. Heel kort mijn vraag. De provincie draagt duurzaamheid in het vaandel. Kan en wil de provincie nog verdere stappen zetten richting duurzaamheid op het gebied van digitalisering en van rationalisering, van tijdschriften en publicaties? De provincieraadsleden, en ik ben daar in het verleden ook over tussengekomen, krijgen nog steeds allerhande tijdschriften en boeken aangereikt. Is het niet mogelijk om aan alle raadsleden en eventueel personeelsleden te vragen welke tijdschriften zij willen? Zo belandt tenminste een groot deel ervan niet in de papiermand. Voor bepaalde publicaties kan dat al. Kunnen we dat niet veralgemenen? Elke maand krijgen ook alle raadsleden, dat is een tweede luik van mijn vraag, de uitnodiging voor de provincieraad nog op papier. Kan er daarover ook geen bevraging komen wie de informatie digitaal wil ontvangen? Kunnen wij dat doen? Ik weet dat het niet altijd mogelijk is, maar dat zou op jaarlijkse basis toch een kleine besparing op papier en postzegels zijn.

Ten slotte wil ik tussenkomen over Informeel. Dat is een tijdschrift dat heel wat interessante provinciale informatie bevat. In 2016 valt Informeel normaal gezien in elke Oost-Vlaamse bus. Kunnen we ook daar geen enquête organiseren, wie van de abonnees dat tijdschrift nog op papier wil of wie wil dat eerder in de vorm van een digitale nieuwsbrief? Het is misschien ook net een kans om een aantal nieuwe abonnees aan te trekken die graag een digitale nieuwsbrief krijgen. Dank u.

De heer voorzitter

Goed. De heer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, mijnheer de voorzitter. Mijn vraag gaat over de intercommunales en/of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. De gemeenten zullen gedwongen moeten uittreden uit de intercommunales en/of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Dat zal natuurlijk een aantal significante eenmalige inkomsten tot gevolg hebben, wat natuurlijk een goede zaak is voor de provincie. Maar anderzijds zullen de jaarlijkse dividenden wegvallen. Dat zal uiteraard serieuze implicaties hebben op het budget van de volgende jaren. Nu, de vraag is of de provincie Oost-Vlaanderen rond de uittreding uit bepaalde intergemeentelijke samenwerkingsverbanden problemen verwacht. Ik denk dat het voor bepaalde intercommunales ook geen evidentie zal zijn om de provincie te moeten uitkeren. Zullen alle intercommunales in staat zijn om de financiële verplichtingen na te komen? Hoe zal de provincie hiermee omgaan? Zullen bijvoorbeeld bepaalde lopende schulden dankzij die eenmalige inkomsten vervroegd afgelost worden? Hoe ziet de deputatie dit?

De heer voorzitter

Alvorens het woord te geven aan gedeputeerde Vercamer moet ik u zeggen dat ik gedurende een paar minuten alleen in gedachten bij jullie zal aanwezig zijn en u zal overlaten aan de goede zorgen van de gedeputeerde. Ik zal in de ruimte maar een meter of tien, twintig van jullie verwijderd zijn. Maar in afwezigheid van mijn twee ondervoorzitters zal ik gedurende een aantal minuten moeten vragen of jullie het kunnen stellen met alleen mijn spirituele aanwezigheid.

De heer gedeputeerde Vercamer

Goed. Mijnheer de voorzitter, collega's. Mevrouw Willems, bedankt. Het spaart ons tijd en u bewijst er in elk geval mee dat u goed geluisterd hebt naar mijn toespraak. Mijn ego is gestreeld. Het antwoord op uw vraag zat er inderdaad in verwerkt.

Wat de vraag betreft van de heer Lemaitre, ik zie daar een zekere bezorgdheid in over dat programma, hoe dat wordt gemaakt, TV Provincieraad. Ten eerste, het heeft veel voeten in de aarde gehad om de beide zenders te kunnen overtuigen wat dat betreft samen te werken. Maar we vonden dat in elk geval dit programma op beide zenders moest komen, zodat alle Oost-Vlamingen die een televisie hebben, ernaar kunnen kijken. Het wordt gemaakt in opdracht van de provincie. De bedoeling is dat er op een objectieve manier verslag wordt uitgebracht over beslissingen van de provincieraad. Het komt rechtstreeks in de huiskamer via de regionale televisie. De journalist die instaat voor de productie, zo werkt het systeem, ontvangt vooraf via onze dienst Communicatie een korte briefing over de agenda. De belangrijkste onderwerpen, hij kan daar ook vragen over stellen. Hij heeft de redactionele vrijheid voor de opmaak van het programma en brengt via beelden van het debat de democratische werking van de raad in beeld. Dat is de bedoeling. Dat is natuurlijk een kort programma. Men moet daarin selecteren. Door het format van vraag en antwoord is woord en wederwoord tussen oppositie en meerderheid wel verzekerd. Dat komt aan bod. Maar ik zeg nogmaals: het is een kort programma. U verwijst naar Villa politica. Ik denk dat de regionale zenders graag bereid zouden zijn dat te maken, op voorwaarde dat we dat betalen en dat zal per minuut zijn. Dat is eigenlijk quasi-onbetaalbaar, dat soort televisie. Dus dat is iets waar we rekening mee zullen moeten houden.

Twee. Het is de bedoeling dat op termijn men via de pc de uitzendingen van de raad zal kunnen volgen. De camera's zijn al aanwezig. Streaming is de bedoeling. Dat is ook de reden waarom we voor dat systeem geopteerd hebben. Maar dat is nog toekomstmuziek. We wachten wat dat betreft nog af. Dan Informeel. Wij denken dat, volgens het decreet Openbaarheid van bestuur, wij dat moeten uitgeven. Het decreet Openbaarheid van bestuur zegt dat de provincie systematisch, correct, verstaanbaar en evenwichtig moet berichten over haar beleid, regelgeving en dienstverlening. Dat is een extern magazine dat we daarvoor gebruiken, waarvan we de middelen voorzien hebben om het ook in alle bussen te laten komen. Er gebeurt daar af en toe eens een bevraging over. Over het inhoudelijke, over de vormgeving. Er zit af en toe ook een antwoordkaart bij naar de abonnees. We zouden naar aanleiding van die verspreiding in alle bussen ook kunnen zeggen aan de mensen: kijk, alle abonnementen stoppen, als je nog een abonnement wil, moet je opnieuw intekenen. Ik stel wel vast dat het een tijdschrift is dat regelmatig in de wachtzalen van geneesheren ligt. Dus het wordt wel gelezen. Het wordt op 27.000 exemplaar uitgegeven. Het zijn allemaal mensen die al eens gevraagd hebben om het thuis te krijgen. In het extern magazine ligt de klemtoon op het communicatief helder en aantrekkelijk in beeld brengen van de provinciale dienstverlening en ook van onze provinciale producten. De deputatie komt daarbij slechts beperkt in het vizier. Af en toe eens een verhelderende quote die aan een artikel wordt toegevoegd en er wordt vermeld wie de beleidsverantwoordelijken zijn voor bepaalde acties of activiteiten. Trouwens, in weinig of geen stedelijke of gemeentelijke informatiebladen gebeurt dat anders. We hebben een beetje hetzelfde systeem. Ik weet, dat is een eeuwige klacht van de oppositie: hoe kunnen wij in beeld komen? Bij TV Provincieraad wordt daar bijzonder veel aandacht aan besteed. Wat mevrouw De Cock betreft, de verdere digitalisering. Ik ga beginnen met het laatste. Het verzenden van de uitnodiging voor de provincieraad is het enige document dat de raad dat nog automatisch naar het thuisadres is gestuurd. Dat is een beslissing van het bureau geweest. Wij zijn wat dat betreft de uitvoerders van een beslissing van het bureau. Zelfs als er iets zou misgaan met de uitnodiging van de provincieraad, dan is er in elk geval die zekerheid, en dat heeft indertijd meegespeeld, dat er minstens één stuk, namelijk het voornaamste, de agenda en de uitnodiging, kan bewijzen dat die raad binnen de termijn is samengeroepen. Men speelt dus eigenlijk dubbel, digitaal en per post. Maar als het bureau morgen een voorstel doet om dat te veranderen, en als we de garantie krijgen dat er geen heibel zal komen over de bewijsvoering of iets tijdig verstuurd is en of de uitnodigingen tijdig verstuurd zijn – voor ons niet gelaten. Integendeel, zou ik zelfs zeggen.

DEBATTEN

Nu, het magazine Informeel omzetten naar een digitale nieuwsbrief. Er zijn digitale nieuwsbrieven, maar de aard van het magazine in zijn huidige vorm is zo dat er te veel informatie in zit om het op een bevattelijke digitale manier te maken. Dat is wat de specialisten mij zeggen. Ik weet, dat is een kwestie van afwegen. Daarbij komt nog dat niet alle mensen in staat zijn digitale informatie thuis te ontvangen en te lezen. Dat is een realiteit. Men verschiet ervan hoeveel 55+'ers, waartoe ik ook behoor, daar geen gebruik van maken. Ik heb vorig jaar een van mijn kennissen zwaar beledigd. Die vroeg om mij te spreken als ik een activiteit verliet. Ik zei: ik heb echt geen tijd, ik moet weg, maar ik geef u mijn kaartje met mijn e-mailadres, stuur mij een mail. Die man was zeer verontwaardigd. Die zei: we kennen elkaar al 25 jaar, het is een schande dat u mij belachelijk maakt bij alle mensen, want ik heb geen pc thuis. Dus je moet daar ook rekening mee houden.

Nu, wat de publicaties betreft, het is wel zo dat elke publicatie die verspreid wordt onder het personeel, en dan bedoel ik tijdschriften, kranten, magazines en dergelijke, dat is op hun uitdrukkelijke vraag. Er is telkens een minimum aan motivering nodig. Het moet functioneel nodig zijn. Wat de raadsleden betreft heeft collega Dauwe al het systeem laten invoeren dat bij publicaties men aangeeft of men het wil of niet. Dat is de stand van zaken vandaag. Dus er zijn een aantal stappen in wat u de goede richting noemt, gezet. Maar we zijn er ongetwijfeld nog niet. Het is afwegen telkens. Wat doen we, hoe ver gaan we daarin? Dus we doen ons best.

Wat de laatste vraag betreft, voor vandaag althans. Het is een interessante vraag. We hebben dat trouwens al behandeld in de commissievergaderingen van 1 oktober en 12 november. Ik heb mij toen geëngageerd om daar regelmatig over terugmelding te geven. Want het is de intentie van het provinciaal beleid om de verplichte uittreding van de provincies aan de best mogelijke voorwaarden te laten verlopen. Dat is ook iets waar we nog vragen rond hebben. We hebben al gezien dat de Vlaamse overheid al een kleine bijstelling gedaan heeft aan de oorspronkelijke teksten. Het was oorspronkelijk voorzien, als we geen akkoord hadden, dat we dat tegen boekwaarde moesten doen. Dat is nu al weggevallen. Eigenlijk was dat ook niet netjes. Maar dat heeft men ingezien. Als er beterschap is, zeggen we dat ook. We denken dat daarbij de dialoog en het overleg met die samenwerkingsverbanden zeer centraal zal moeten staan en we vernemen op het terrein dat men ook bereid is die dialoog daarover aan te gaan. Bij dit overleg gaan we ook rekening houden niet alleen met de eigenheid van elke intercommunale, maar ook met de financiële mogelijkheden, want het zou wel eens kunnen, het is best denkbaar, dat als we onze middelen uit een intercommunale terughalen, en soms gaat dat over meer dan 1 miljoen euro, dat daar een liquiditeitsprobleem kan ontstaan. Maar daar hebben we al een voorbeeld van, Veneco, waar we onze middelen dan terug ingebracht hebben onder de vorm van een achtergestelde lening. We zijn geen aandeelhouder meer op dat moment, maar we geven een achtergestelde lening. We zijn zeker dat er een afbetalingsplan is voor onze lening en dat er ook interest betaald wordt. Achtergestelde leningen zijn niet altijd de beste leningen. Je weet dat als er een ramp gebeurt, je de laatste bent die aan de kassa passeert. Maar we gaan ervan uit dat die intergemeentelijke samenwerkingsverbanden financieel nog altijd gezond zijn. In de commissie heb ik ook gezegd dat we ondertussen een correct voorstel hebben hoe de uittreding in de nutsintercommunes zou kunnen verlopen, waarover we nu informeel gaan overleggen. Dat vraagt allemaal maatwerk. Maar we gaan dat proberen te doen aan de best mogelijke voorwaarden. Dat is in het belang van de organisatie. Daarbij proberen we ook rekening te houden met de financieringsbehoefte van de maatschappij, want het moet op een correcte manier vertaald worden. Een van de pistes is dus een achtergestelde lening en een interest. Het is wat voorbarig om definitieve uitspraken te doen over de bestemming van die gelden die uit de uittredingsoperatie zullen voortvloeien, maar we zullen een aantal pistes onderzoeken. Het zal ook afhangen van hoeveel het bedraagt. Kunnen we op een of andere manier herinvesteren? Kunnen we dat rechtstreeks doen, kunnen we dat onrechtstreeks doen? Dat hangt daar allemaal vanaf. Maar in elk geval is het zo dat ik het engagement gestand doe hier vandaag dat we regelmatig zullen terugkoppelen aan de bevoegde raadscommissie en dat is de Derde Commissie.

De heer voorzitter

Goed, ik stel vast dat de agenda afgehandeld is. Voordat ik sluit, herhaal ik nog eens. We zullen morgen trachten te vergaderen tot ongeveer 18.00 uur. Er zal een mail verstuurd worden, een mededeling zijn, dat we volgende week dinsdag beginnen om 14.00 uur en doorgaan in de avond. Er zal een boterham voorzien worden. Dat zal ongeveer het scenario zijn. Mochten we nog een klein aantal tussenkomsten hebben voor de woensdag, dan kunnen we die nog verschuiven als reserve. Maar u stelt zelf vast, collega, het tempo ligt niet bijzonder hoog. Maar we gaan ons daaraan houden, dat iedereen zijn rechten heeft, maar niet meer ook dan zijn rechten.

Ik dank de aanwezigen nu hier extra. Het is fantastisch dat u zo lang gebleven bent. Een aantal collega's is naar Velzeke vertrokken en heeft een geldig excuus. Ik denk dat een aantal onder ons nog zullen nareizen naar Velzeke.

Dank u. We komen opnieuw samen op donderdag 26 november, dat is morgen, om 14.00 uur. Ik sluit de vergadering.

EINDE VAN DE ZITTING